

Дързост

Стив Мънси

Съдържание:

Дързост.....	1
Препоръки.....	2
Предговор.....	3
1 - Едно определено решение.....	4
2 - Ела при олтара.....	7
3 - Дух на дързост.....	14
4 - Освобождение от страх и притеснение.....	16
5 - Не се изморявайте да вършите добро - Галатяни 6:9-10.....	23
6 - Непоколемима смелост.....	26
7 - Никое оръжие не може да устои против нас.....	32
8 - Царството на Бога се взима насила.....	37
9 - Кръщение с ДЪРЗОСТ.....	39

Препоръки

Стив Мънси е главен пастор във Фемили Крисчън Сентър в Грифит, Индиана, една от най-бързо растящите църкви в Америка. Цялото му служение има знак на дързост, като той упорито върви към видението, което Бог му е дал, Мънси е често викан като гост-домакин на християнска телевизия и е голям насърчител и мотиватор на други пастори и на тялото Христово.

Вероятно една от най-големите нужди на съвременната църква е за насърчение, за да се изпълни крайната цел. Изглежда много хора започват работа за Бог и спират точно преди да я постигнат. Едни от най-великите думи в Библията са когато апостол Павел се обърна към ученика си Тимотей: „Аз се подвизах в доброто войнствование, попрището свърших, вратата опазих.“

Сигурен съм, че тази книга на Пастор Стив Мънси ще помогне на много пастори да не се уморят във вършенето на добро, нито да се обезсърчат от подробностите, а дързостно да спечелят победата."

Лестър Съмрал Автор на „Кураж за победа" и „Агресивна църква"

„Разбирането, че ние се нуждаем от кръщение с дързост, е без съмнение едно послание от съществена важност за църквата днес. Пастор Стив Мънси е пример и увещател на това мощно послание."

Пастор Филип Мънси Сан Даун Капистрано, Калифорния

„Кой по-добре би могъл да ни научи на предмета дързост от Пастор Стив. Когато мисля за насърчение, аз мисля за Стив Мънси. Това е ден, когато безстрашните трябва да стъпят напред, така че, нека четем и вървим напред!"

Дий Бернал Автор на „Паднал тъмен принц", „Щурмуване на адовите бронзови врати"

„Какъв подходящ предмет за Стив Мънси. Той е, без съмнение, пълен с необикновена и уникална ДЪРЗОСТ.

Нека неговият дух да предизвика всички, които четат, да прибавят липсващата частица в техния живот."

Автор на „Характеристики на победител“ „Увереност: по-добър начин на Живот“.

„Духът в Стив Мънси и тази книга ще донесат развитие и сила в живота ви. Като четете, ще почувствате дързостта на Бог да избликва отвътре ви. Насърчавам ви да търсите липсващата частица."

Кейси Триит Автор на „Изграждане на лидери“, „Обновяване на ума"

Предговор

За мен е чест, че тази книга е намерила своя път към вас. След много часове, дни и дори години на учение и практика, най-после стигнах до заключението, че в границите на евангелието, в центъра на ежедневната мозайка, в която всеки един от нас се труди, открих едно конкретно липсващо парче. За някои, това е много голямо парче, за други то може да е много малко. Без значение къде е мястото му - в ъгъла, в центъра може би - то трябва да бъде намерено и използвано, ако искаме да довършим картината.

Така да ни счита всеки човек, като Христови служители и настойници на Божиите тайни. 1 Коринтяни 4:1.

Апостолите на Христос са също и попечителите на тайните на Божието Царство. Тайните - скритите намерения, липсващото парче.

Бог е избрал да споделя Своите тайни с онези, които желаят да слушат. Обаче, това изявление е малко парадоксално. Той не очаква ние да пазим неговите тайни скрити, нито мистериите забулени. По-скоро Той ни стимулира да отидем и да ги разкажем на Всички.

Който има уши да слуша, нека слуша.

Тъй като сега ние сме представители на Самия Бог, трябва да подбираме много Внимателно, как предаваме посланието.

И на мене, да ми се даде израз да отворя устата си, за да оповестя дързостно тайната на благовестието. Ефесяни 6:19.

За да мога да отворя устата си дързостно. ДЪРЗОСТНО! Безстрашно, смело, храбро, безкомпромисно. Ние трябва да проповядваме истините на евангелието без въпрос или съмнение. Ако Бог нищо не задържа скрито, то тогава аз съм силно подтикнат да вярвам, че една от тайните, която трябва да ни бъде разкрита, няма да се скрие сама. Точно обратното, ние сме се скрили; ние покриваме очите и ушите си и оставаме неми. Отговорността за познанието изисква много повече от един самодоволен начин на живот; то изисква ДЪРЗОСТ!

От всекиму, комуто е много дадено много и ще се изисква. Лука 12:48.

Нашите мозайки са били напълно завършени в някои моменти, но изглежда ни липсват още едно или две парчета от тях. Мислите ли, че Бог може би е забравил да сложи всички детайли в кутията? Разбира се, не! Ние просто сме ги сложили някъде на погрешни места. Времената, в които живеем, оставят толкова много съкрушени, разбити, депресирани, пристрастни и напълно унижени от неуспеха хора.

Успеха в изкачването на обществената стълба няма нищо общо с нашия случай. Нито помощта на някои известни мъже или жени ще ни помогне да победим нашите врагове. Водачите на нашата велика страна (Америка) не могат да спечелят тази война вместо нас.

Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу всесветските управители на тая тъмнина, срещу духовните сили на нечестието в небесните места. Ефесяниб:12,

И сега, Господи, погледни на техните заплашвания, и дай на твоите слуги да говорят твоето слово с пълна дързост, докато ти простираш ръката си да изявяваш и да стават знамения и чудеса чрез името на твоя Свят Служител Исус. И Като се помолиха, потресе се мястото дето бяха събрани; и Всички се изпълниха със Святия Дух и с дързост говореха Божието Слово. Деяния 4:29-31.

Нека се молим без да спираме. Нека да станем кръстени с дързост! Това не е само един дар, който да можем да изберем и да участваме. Това е характера на Самия Христос. Властта е изцяло парализирана, докато не хване ръката на дързостта. Тази ръка е протегната към всички нас. Кой ще я поеме?

1 - Едно определено решение

Има едно решение, което трябва да бъде взето от всеки вярващ, едно критично решение. Когато се сблъскаме с обстоятелства изискващи моментално вниманието ни, ние ще направим едното от две неща:

1) Ще изпитаме ситуацията единствено с физическите си очи. Този начин осигурява свободен достъп на страх и съмнение. Когато не успеем да използваме нашите духовни очи, страх и съмнение влизат в дворовете на живота ни и започват техните непрестанни битки за нашето внимание. Обаче, не трябва да забравяме, че те не са единствените играчи, ние също взимаме участие в тази игра. Тяхната "тенис-среща" ще държи умовете ни вързани; напред-назад, напред-назад те си подхвърлят топката по ъглите на нашите умове. Но Християните имат меч на Духа в ръцете си - Словото на Бога - и могат да поразят тези натрапници с един силен удар, въпреки всичко, оръжието е дадено напразно, ако ние просто отстъпим пред тях.

Или

2) Ние отговаряме моментално, като затваряме всяка врата и прозорец, заключваме здраво всеки вход, през който страха и съмнението биха се почувствали липсващата частица: удобно да влязат. Не трябва да има никакви отворени входове; ще трябва да има само един изход оставен отворен. Изход ли? Не биха ли се опитали страха и съмнението да влязат през тази врата? Когато един войн на име дързост, стои здраво и непоклатимо очи в очи със страха, не съществува съмнение, което да може да надвие съпротивата. Дързостта винаги ще победи страха. Тя обръща страха в бяг, карайки го да реагира по начина, по който той би накарал нас: да бяга изплашен колкото се може по-бързо и по-далеч.

Този войн живее у всеки един от нас, независимо дали сме открили присъствието му, или не. Макар боеца да е силен и мощен, той не може да освободи сам себе си. Съществува само един ключ, който може да отключи вратата и да развърже мощта и демонстрирането на дързост: ВЯРА.

Вярата е сила сама по себе си, а без нея ние не можем да угодим на Бога. И така, къде е връзката тук? Ако е невъзможно да се угоди на Бога без вяра, то тогава това ми дава да разбера, че вярата не само вълпяща ключа за вратата към дързостта, но тя в действителност отваря вратата към цялото Царство!

Наложително е да признаем, че има решение, което трябва да се вземе. Ние не можем повече да прескачаме оградата или да смотаем нуждата от решение под килима на традицията, представяйки си, че не се изисква никакъв избор. Приемане на поражението е да живеем под стандарта, според който Бог е възнамерил да живеем. Просто защото планината ни изглежда твърде висока за достигане, ние с благодат

приемаме осъдителното "Ти никога няма да успееш!" - Защо приемаме това? Защото друго човешко същество е казало така ли? Или може би защото статистиката показва това? Вероятно, просто е по-лесно, защото няма да упражним толкова много време и енергия, отколкото ако се предадем докато сме още в началото.

Един самодоволен начин на живот е белега за някой, който е владян от страх. Ако ние не владеем страха, той ще владее нас. Самодоволството е последното място, където трябва да търсиш вяра, а по-нататък и за дързост. Никога не ще имаш способността да използваш своята вяра, за да отключиш вратата към дързостта, ако избереш да си останеш там, където си неподвижен, в едно духовно разхвърляно състояние на ума. Ти трябва да решиш да бъдеш смел, трябва да решиш да бъдеш храбър, трябва да решиш абсолютно да бъдеш дързостен! Достатъчно дързостен, за да застанеш пред лицето на неуспеха и въпреки всичко да се усмихваш. Всичко, което се опитваш да постигнеш не винаги ще бъде успешно, но преодоляването на страха от неуспеха е истински успех!

На всеки човек на тази планета, включително на теб и на мен, ни е дадена възможност да изберем какво искаме в живота. Ако открием даващия живот, ще открием и даровете, които Той вече ти е дал.

Има една история за баща, който казал на своя син: "Прочети тази книга и ще откриеш, че мечтите ти ще се сбъднат". Синът взел книгата и започнал да я чете, но не можал да разбере въведението на книгата за това, той оставил книгата и повече не похванал да я чете, докато бащата казал: "Сине, виждам, че не четеш книгата". Синът отговорил: "Откъде знаеш?"

"Защото не използваш подаръка в книгата. Чети я сине", казал бащата. Но, синът продължил по своя вечен път, пренебрегвайки книгата. Един ден той казал на своя баща: "Ти си много преуспяващ и богат, наслаждаваш се на толкова много от благата на живота. Дай ми моля те част от твоето богатство. Аз съм беден, окаян, нещастен и съвсем съсипан".

Бащата попитал: "Все още ли четеш книгата?"

Синът излъгал и казал: "Да, но нищо не успях да извлека от нея".

Бащата се усмихнал и казал: "Ти не беше честен или към мен или към себе си".

И така, спорът продължил, докато бащата завършил със следното изказване: "Прочети книгата и тогава ще живееш в богатство, щастие и мъдрост". Синът се съгласил да направи това, но никога не го направил. Години по-късно той умрял като един много беден джентълмен, а всички които познавали семейството мислели, че баща му бил жесток, тъй като бил богат човек, който имал толкова мъдрост, колкото и пари.

Синът имал едно малко момче, което преглеждайки книгите на баща си, открило книгата, която неговия дядо бил предложил на баща му. Малкото момче разбрало, че това е татковата книга. Искайки да си играе на татко, започнало да прелиства страниците една по една. Когато стигнало до последната страница на книгата, действайки като че ли наистина чете, то открило едно завещание и един голям чек на името на бащата и децата му. Толкова много богатство имало в този чек, че щяло да го направи един от най-богатите хора в света. В действителност синът, който умрял, щял да бъде по-богат дори и от своя баща.

Малкото момченце взело чека и го показало на дядо си. Дядото попитал: "И така, ти прочете книгата, така ли?" Малкото момче казало: "Да точно, както татко". А дядото отвърнал, "Не, татко ти никога не прочете тази книга".

Даровете са ни дадени свободно, за да отключим вратата за проблемите на живота, но ти трябва да прочетеш книгата. В книгата има подаръци като:

МЪДРОСТ, ОПРОЩЕНИЕ с ЛЮБОВ

БЛАГОДАТ с НАДЕЖДА, ВЛОЖЕНА ПРАВЕДНОСТ,

ИЗЦЕЛЕНИЕ, ЗНАНИЕ с ВЯРА.

Моля да ми позволите да споделя малко информация относно моя произход и християнско наследство. Аз съм роден и отгледан в дома на пастор. Моят баща беше доста прогресивен като лидер, а моята майка беше певица и пишеше песни, много музикално талантива. Имам двама по-малки братя и една сестра. Цялото ни семейство винаги е било, а и продължава да бъде много активно в служение.

Аз станах активен в служение през моите ранни юношески години и развих едно много успешно служение в нашата църква. Когато пораснах, започнах да пътувам и да проповядвам по целите Съединени Щати. Аз имах успех като евангелизатор в кръговете от хора, между които се движех. Аз не постигнах този успех с мои собствени заслуги, но аз открих още в ранната си възраст, това което понякога ми е изглеждало като сложна и погрешно разбираана тайна. Изглеждаше, като че ли изпадах в позиция, на която някои гледаха като арогантна, а други я виждаха като смирение. Не си спомням с точност каква беше възрастта ми, когато това започна, но то беше част от този, който съм откакто се помня.

Във всяка фраза на служение, в която се впусках, аз откривах тази тайнствена сила да ме подтиква все напред. Струва ми се бихте могли да кажете, че съм прочел книгата. Но това беше нещо, далеч по-ценно от колкото всяко богатство, което бих могъл да придобия. Между другото, това е особеност, която винаги ще откриете във всяко успешно човешко същество - християнин или нехристиянин. Това е и самото естество или личност на Бога.

Аз говоря за ДЪРЗОСТ.

Дързостта е определена като храбра, смела, предизвикателна, уверена и безстрашна. Нека прибавя тук, че човекът е направен по образа на Бог; не само християните, но всеки човек е направен по образа на Бог, вярващ или невярващ. По тази причина не е изненадващо, че могат да се срещнат повече дързостни невярващи, отколкото дързостни вярващи.

Макар дързостта да е Божествена особеност, някои намират, че в света има по-дързостни хора, отколкото в църквата. Особено през последното десетилетие, се вижда че световната система така силно и бързо е подкарала, че се явява да изпреварва сама себе си! Знанието е станало приоритет. Макар че знанието е добро нещо, оказва се, че ние нямаме мъдростта да разберем какво да правим със знанието, което сме придобили. Знание е едно от съществените неща, които липсват на църквата. Словото ни казва, че хората загиват поради липса на знание, или те просто стават "прегазени". Ако се протягаш към ръката на знанието ти трябва да достигнеш и ръката на мъдростта. Те са винаги заедно, ръка за ръка. Книгата Притчи непрекъснато ни казва да се молим за мъдрост, да я обличаме и носим като дреха, или да я вържем около врата си като скъпоценно украшение, или дори да я носим на главите си като венец или корона.

Предполагам, че бихте могли да съпоставите знанието, мъдростта със спасението и Святия Дух. Знанието може да бъде спасение за вас. Живота на някои преминава само в спасение и знание, но други се наслаждават на живота със Святия Дух и с мъдрост. Бог ще ни даде мъдрост, според нашите молитвени депозити, които инвестираме в Царството на Бога.

Да, повече от ясно е, че трябва да се вземе едно решение, но докато не признаеш нуждата от него, то би било загуба на време да продължаваш да четеш по-нататък. Има едно липсващо от мозайката парче, една все още не прибавена съставна част. Има подробности, които трябва да бъдат казани, инструкции - да бъдат дадени, мостове - да бъдат преминати и тайни - да бъдат разкрити.

Съществува едно закопано съкровище, което всеки един от нас трябва да открие, а аз ще ти дам един ключ. Той е скрит вътре в теб. Аз започнах това търсене като малко

момче и колкото по-дълбоко отивам, повече откривам. И това, което съм намерил е безкрайно.

Търсенето започва, когато донесем всичко, което имаме при Бога. Ти направил ли си това? Готов ли си отново да пожертваш себе си? Истинската дързост може да бъде основана единствено върху солидната основа; основа, която е била положена чрез жертва, покаяние и време прекарано с Бога.

Желаеш ли да имаш дързост? Ела при олтара.

2 - Ела при олтара

В Писанието ние виждаме как Бог говори на Мойсей - човека. Двумилионният народ следва Мойсей - техният лидер. Мойсей е отишъл на планината при Бога. Заповедите бяха дадени на Мойсей в планината. Хората можеха да чуят гърма, да видят светкавиците и дима на планината. Те не можаха да повярват на показването на фойерверките, че това е Бог, с огън, да пише върху камък със Собствения Си пръст десетте заповеди. Мойсей, един човек, отиваше да бъде с Бога! Хората стояха в благоговение. Те почитаха своя лидер и бяха впечатлени от едно такова водачество, което можеше да се среща с Бога!

Сега Бог не е удовлетворен само от Неговия човек и от срещите си с него. Всъщност, Той иска да се срещне с Неговите люде и е определил един специфичен начин за нас да разговаряме с Бога и Той с нас. Библията показва много конкретно начина, по който Бог се занимаваше с Израел по това време и това е хубава картина на Божия начин да се занимава също и с нас. Той - начинът - не се е променил. Заветите са се променили, но Бог е същия вчера, ДНЕС и ЗАВИНАГИ!

Това е постановката на писанието за тази тема. Бог иска да промени някои неща в отношението си със Своите люде и Той разговаря с Мойсей в Изход 20:22.

Тогава рече Господ на Мойсей: Така да кажеш на Израилтяните. Вие сами видяхте, че ви говорих от небето. Покрай Мене да не правите и сребърни богове, нито да си правите и златни богове.

С други думи, те не трябваше да правят неща, които представляват Бога. Нашето общество отива точно на там: ние изграждаме неща, които стават символи, такива като кръстове с фигури представляващи Исус на тях, и те биват провъзгласявани за святи. Бог не желае ти да си художник и да се опитваш да Го нарисуваш или направиш в някакъв вид, форма или статуя. Това е идолопоклонство. И така, нека продължим със Словото:

От пръст ми издигай олтар и Жертвай на него всеизгарянията си и примирителните си приноси, овците и говедата си.

Водачите трябваше да принасят телци и юнци. Тази жертва беше по-важна отколкото овце, гургулици или други животни. Изискваше се служителите да донесат по-добра жертва отколкото останалите хора, защото се очакваше повече от тези, които ръководят. За лидерите се изисква да живеят според най-високите стандарти, които Бог е определил; ние не трябва да предизвикваме упреци за името на Бога. Аз харесвам това, което д-р Били Греъм отговорил, когато го попитали за неговата най-голяма надежда или мечта: "Моята най-висша цел е въобще никога да не донеса укор за благовестието на Исус Христос". Сега отново към Писанието, стих 24: На всяко място, дето ще правя да се помни името ми, ще дохождам при тебе - при олтара - и ще те благославям!

Три неща обещава Бог там:

1. Аз ще сложа името си.
2. Аз ще дойда при теб там.

3. Аз ще те благословя.

Този олтар, който Бог беше направил не започна в този момент, но Бог придаваше едно по-особено значение на олтара за Мойсей. Да се върнем във времето на първите човеци. В Битие 4, Кайн и Авел, синовете на Адам и Ева, бяха накарани от Бога да принесат по една жертва. Авел започна да бъде заинтригуван от това, с което майка му и баща му покриваха телата си. Въпроси бяха задавани и им беше отговаряно. Аз съм сигурен, Ева му обясни, че тя и баща му преди са разговаряли с Бога в прохладата на вечерта в средата на градината. "Аз не знам, сине, защо направихме това, което направихме. Имахме толкова много! Но там беше и онова единствено дърво в градината, което не трябваше да докосваме. Аз послушах Сатана, който се беше преобразил във формата на змия, най-красивото създание по това време, което беше направено". Днес змиите пълзят долу по коремите си; но очевидно тя е можела да ходи и дори може да е приличала на човек. "Аз ѝ повярвах, макар и да знаех нещо по-добро. Бог ни беше казал, че ние не трябва да пипаме това дърво. Аз го направих".

"Какво се случи мамо?", може да е попитал Авел.

"Е, твоят баща също беше там и така ние и двамата взехме участие в неправилното деяние. Ние повече не видяхме Бога. Едни ангели бяха изпратени да ни изведат от градината, а друг беше поставен на източната страна на Едем, за да ни държи навън; но никога отново не сме имали връзка с Бог".

"Какво стана след това мамо?"

"Ние бяхме голи. Чувствахме се непокрити. Не чувствахме никакво присъствие, никаква помощ, никакви благословения. Затова баща ти улови няколко овце и ги заколи, това беше първият път, когато кръв въобще беше проливана на земята. Ние ги одрахме, за да можем да се покрием",

И така, години по-късно, Бог поиска жертва от синовете на Адам и Ева. Кайн внесе портокали и ябълки, от плодовете на земята и ги положи на олтара, може би небрежно. Много хора не дават десетък на Бога, те просто Му дават бакшиш. Авел пресметна, на ум: покритие, кръв, животни. Бог не им каза какво да направят, но имаше един инстинкт, който накара Авел да вземе най-доброто от стадото си. Той го занесе на олтара, заколи го; кръвта изтече. И Бог прие Авеловата жертва, а отхвърли Каиновата. Тогава Каин уби Авел, защото му завидя. Разликата между тези двама души е, че единият беше белязан с проклятие, а другия беше белязан с благословение. До този ден потомството на Каин е прокълнато, а потомството на Авел е благословено. Защо? Защото когато отиваш към олтара и Неговото име е там, ти не пристъпваш към олтара с по-малко от това, което Той изисква - ти носиш това, което е поискано, най-доброто което имаш. Неговото присъствие е там, Неговото благословение е там и Той ще те порази с проклятие, ако правиш търговия с олтара.

Ние сме склонни да мислим за олтара, че той е Старозаветно нещо. Той никога не се е променял! Господ ми показа това и то промени живота ми: поклонението идва преди славата. Коринтяни ни казва, че Израел е нашият пример, затова трябва да внимаваме на това, което Бог каза на Мойсей за децата на Израел в писанието, което цитирахме. Макар, че имаше един Нов Завет, който трябваше да дойде три хиляди години по-късно, това е начина по който Бог нареди нещата. Първо, Той каза на Мойсей: "Построй един олтар и го постави от източната страна на скинията, единствения вход. Ще има пресвято място, Светая Светих, което ще включва две много важни отделения. Ще бъде покрита с кожи по подобие на шатър. Външният двор на Светая Светих ще бъде мястото за този олтар".

Когато Исус идва отново, Библията ни казва, че Той трябва да дойде от небесата от изток. Бог каза: "Аз искам Израел да се събужда всяка сутрин, гледайки на Изток" - в посока към Едем, където беше централното място, от което присъствието на Бога

започна на планетата Земя. Бог заповяда да бъде построен и един друг олтар. Този втори олтар трябваше да бъде олтара за хваление и молитва - тамян да се издига към Бога постоянно. Този олтар беше в Святото място, същото на което се намираха присъствените хлябове и светилника. Зад завесата разделяща частите на скинията. Светая Светих е мястото на чудото - един друг олтар, където трябваше да стои ковчега на завета. Жертвата биваше принасяна във външният двор, а кръвта беше пренасяна от там - от първия олтар - през цялото разстояние назад до олтара в Святото място.

Всички хора съгрешиха и отпаднаха от Божиата Слава. Когато грях влезе в живота ни, Божието присъствие ще ни напусне; Бог не може да търпи грях. Бог убиваше хора поради грях. Хора, които вършат блудство, млади хора, които като си играят със секса без брак са в голяма опасност да попаднат под праведното Божие негодувание. Никой няма да избегне това, защото осъждение ще дойде върху това потомство, ако то не влезе под очистващата кръв на Исус в дома на Бога. Един ден Бог бил толкова разстроен, че 23 000 души, които си мислели, че никой няма да ги улови във вършене на грях бяха погълнати от земята, която Бог отвори. Това послание трябва да влезе дълбоко в твоя дух; твоят ум трябва да влезе дълбоко в твоя дух; твоят ум трябва да знае Божиите последствия поради липсата на святост. Когато обаче разбереш това поучение, то Неговото благословение, Неговото присъствие и Неговото име ще бъдат в твоя живот. Бог каза: "Аз искам хората да дойдат и да донесат жертва. Някои да донесат гургулица, а това беше най-евтината жертва. Бог не се интересува от еднакво даване, а само ОТ еднаква жертва; Бог промисли и за тях в Своя план. "... А други да донесат овци". Почти всички можеха да си позволят овца.

Ето какво ставало: главата на семейството донасял овцата на свещеника при източната порта. Овцата била все още жива. Тя била най-добрата, която човека притежавал; тя не трябвало да бъде болна или осакатена по какъвто и да е начин. Свещеникът не поглежда на човека, който довеждал овцата. Той вече знаел че който и да е бил, той е грешник. Това, което било важно е жертвата. Жертвената овца била остригвана; краката и били проверявани за да няма счупена кост; нейните зъби също били проверявани. Най-големият олтар в скинията бил този, предназначен за жертване, разположен във външния и двор. Бог го беше предназначил за точно определени действия и им беше казал да поставят дървата за изгарянето на жертвата върху него, но също им каза, че те не трябва да ги палят. Свръхестествено, от небето, Бог взимаше въглен и запалваше олтара лично! След като овцата била одобрена за жертва, свещеникът щял да прекара ножа си пред нея, кръв пръскала навсякъде и слагали мъртвото животно върху олтара. Кръвната жертва служела за умилоствение, което е прощение, покриване на грехове. Авел беше открил, че кръвта беше необходима за покриване, за живеене. Когато дойдеш при олтара по правилния начин, това действия, това докосва, това буквално задейства Бога. Когато кръвта изтичала от животното, свещениците я събирали в легени и изгаряли жертвата, представляваща за нас лично посвещение, като залог за мир и обновено общение с Бога.

След това те отивали във вътрешността на скинията, в Святото място, където били присъствените хлябове – сменяни всеки ден, запаления светилник и постоянно сменяния тамян върху олтара в това място - символ на молитвата. Преди да получиш някакво чудо, преди Бог да започне да действа точно в твоя живот, ти трябва да имаш една опитност през олтара. Когато си преминал през тази опитност на олтара, и жертвата ти е била приета от Бога в Светая Светих, тогава чудотворната мощ на изкуплението обхваща твоя живот и възгласите на радост започват. Слава на Бога!

Те бяха донесли добра жертва; сега те щяха да вървят през залите на хвалението и молитвата - тамяна, който е ароматно благоухание за Бога, а след това завесата. Зад завесата били милостта и истината, стоящи до ковчега на завета. Спомни си в Стария

Завет, където и да се намираше ковчега на завета, хората бяха благославяни; те имаха името на Бога и присъствието на Бога помежду си. Веднъж той беше взет от израилтяните при филистимците. Филистимците бяха езичници, но понеже те имаха ковчега - това Свято нещо - техните деца растяха, икономиката им растеше, те преуспяха! Не знам ти какво мислиш, но аз искам моите деца да растат и да бъдат здрави, аз искам благословения върху моя живот, аз искам благополучие.

Аврам отиваше на планината. Той беше издигал много олтари, но този беше един от най-известните олтари в Стария Завет. В Битие 22:5, той казва на мъжете с него:

Аз и момчето ще отидем до там та да се поклоним.

Той не каза "славим", той каза поклоним; той не каза "жертваме", той каза поклоним. Бог му беше казал да заведе единственият си син на върха на планината, да издигне един олтар, след това да положи момчето си върху олтара и да го убие. Преди да отиде той каза "Моето момче и аз ще отидем до там и ще се поклоним". Когато отиваме в Божия дом ние не отиваме да правим бизнес сделки, ние не отиваме, за да продаваме стоките си един на друг, не отиваме на това място, за да видим кой ще бъде там. Кой политик ще бъде там, коя богата личност ще бъде там, коя персона ще бъде там. Бог ни е освободил от този манталитет на култ към личността, в тялото Христово!

Аврам каза, че той и неговият син щяха да се изкачат и да се поклонят. Той знаеше какво щеше да прави. Той щеше да издигне олтар за жертва. На около половината път към върха на планината, момчето каза: "Тате, аз нося огъня в ръцете си, дървата са на гърба ми, но къде е жертвата?" Той отиваше да изгради олтар, защото Божието име щеше да бъде там и Неговото присъствие щеше да бъде там и неговото благословение щеше да бъде при олтара.

Харесвам това, което Аврам каза: "Сине, Бог ще промисли". Ако бихме могли да се върнем назад във времето, би било интересно да се промъкнем отстрани на планината и да поговорим с него. "Хей! Ти току що каза, че ти и сина ти отивате горе да се поклоните. За какво говориш?" "Не казвай на никой, обаче, аз ще накарам моето момче да се качи на олтара и така ще жертваме". "Но ти точно сега му каза, че Бог ще промисли?" Когато ти се покланяш на Бога правилно, честно, има един промисъл готов да експлодира в твоя Живот!!! Да се върнем тук към случая. Те се изкачиха до върха на планината; момчето му помага да издигне олтара. Той постави дървата и заби факлата с огъня в земята. Представям си Аврам как като всеки съвременен баща се разхожда наоколо. "Сине, свършихме, нали?"

"Почти".

"Ние се готвим да се поклоним тук сине. Вярваш ли че Бог е истинен?"

"Да, татко. Ти си казвал, че Той е истинен".

"Сине, ти ще трябва да разбереш, че когато Бог казва нещо, ние трябва да Му се покоряваме. За нас може да е малко глупаво, но ако Бог го е казал, ние трябва да го направим, не мислиш ли? Не съм ли те учил на това?"

"Да!"

"Добре, синко. Ще те помоля да се качиш на олтара. Това за мен е трудно. Това е най-голямата жертва, която въобще съм правил. Не мисля, че някога съм достигал до това ниво на жертва преди. Бог ми каза да отнема твоя живот."

Ако издигаш олтар, ти донасяш най-доброто. Ние живеем в Америка и имаме една разглежена църква в тялото на Христос. Тичаме от църква в църква, ако не ни хареса тази, напускаме и се цупим. Това трябва да спре! Колкото по-близо отиваме до идването на нашия Господ Исус Христос, ще има една апостолска църква, която да премине проверката. Ще има хора, които ще казват, не на прелюбодейството; ще има хора, които ще казват, не на блудството; ще има хора, които ще казват: "Аз ще се

подчиня пред служението на Бога и ако Бог го е казал, аз го вярвам. Аз няма да върша моето лично нещо, защото за мен е важна Божията воля, а не моята собствена!"

Да се върнем на Аврам и неговият син: "Синко, Неговото име е върху този олтар. Неговото присъствие е върху този олтар. Неговите благословения са при този олтар. Когато се изкачиш на този олтар, ти ще почувстваш мощта на Бога! Нещо ще те завладее, нещо което никой филм, от всички произведения в Холивуд не би могъл да направи с теб в каквато и да е форма, вид или начин.

Някои от вас не си дават десетъците. Вие крадете Бога. И си мислите, че ще отидете в небето. Всичко е под вашия контрол. Мислите, че ще успеете да го направите в последния час. Вие не донасяте вашето най-добро при олтара, вие носите вашия боклук! В Стария Завет, някои от хората живеели по начина, по който те си искали. Те взели приборите за служба пред Бога и си играли с тях като че ли не били нищо повече от играчки. Бог каза: "Ще напиша смърт по стените им". Не омърсявай олтара, защото Неговото име е там. Аврам положи това момче на олтара. Когато положим правилните неща на жертвения олтар, ние ще раздвижим Бог за вечността. Не го ли раздвижи ти, когато дойде при олтара и предаде живота си на Исус Христос? Не беше ли това опитност от вечността? Името на Бога, присъствието на Бога, Неговите благословения бяха там, когато Аврам положи своя син на олтара.

Ножът се издигна. Момчето каза: "Тате, сигурен ли си? Неговият баща каза: "Всичко е наред синко". Ножът слезе надолу. Вие знаете случката: един ангел сграбчи ножа. Той каза: "Стой. Ние имаме нещо друго тук".

Аврам и неговия син бяха спасени. Те погледнаха от страни в храстите близо до олтара и там имаше един овен. Момчето погледна нагоре и попита: "Тате, какво ще правим?"

Той каза: "Синко, ние се покланяме. А едно благословение току що ни се изпречи. Стани от олтара, защото Бог е промислил!

Ной излезе вън от ковчега и издигна олтар. Не беше имало време за сеитба, нито за жетва не беше имало сезони. Не бе имало никакъв дъжд докато Ной влезе в ковчега. Когато той построи ковчега, Библията казва в Битие 8:18 следното:

Ной прочее излезе и с него синовете му, жена му, и снахите му; стих 20: И Ной издигна олтар Господу; и взе от всяко чисто животно и от всяка чиста птица, та ги принесе за всеизгаряне на олтара; и Господ помириша благоуханната миризма; и рече Господ в сърцето си: Не ще проклинам вече земята поради човека по причина, че сърцето на човека помисля зло още от младостта си; нито ще поразя вече друг път Всичко живо, както сторих.

Защо Боже? Защото някой построи един олтар и някой принесе най-добрата жертва, моето име, Моето присъствие, Моите благословения бяха там и раздвижиха сърцето Ми.

Докато стои земята, сеитба и жетва, студ и пек, зима и лято, ден и нощ няма да престанат. Днес ние имаме сезони през годините и храна в нашите хладилници, заради един човек, който трогна сърцето на Бога и за вечността Той обеща да няма повече проклетия на земята - човека ще може да отглежда своите посеви поради сезоните за сеитба и жетва.

Ние живеем в последствията от опитността на Ной при олтара. Ето защо аз знам, че някога може да достигнем до мястото, където ние даваме до крайност жертвата, която Бог е изискал за Северозападна Индиана, по-добре ще е дявола да си търси друго място! Той се бори срещу нашите жертви, спира ни да отидем при олтара, прави всичко каквото може, за да поквари нашето мислене, да извади душите ни, да ни победи. Ако бихте ме попитали, "Къде е жертвата?", аз ще кажа "Нека се качим на върха на планината и да издигнем един олтар. Бог ще промисли!"

Бог никога не се променя. Той е същия вчера, днес и завинаги. Но Той е променил заветите. Ние вече не принасяме овци, гургулици, волове на олтара. Къде е олтара днес? Матей 18:20.

Гдето двама или трима са събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях. Йоан 4:21 казва, в последните дни аз ще издигна и истински поклонници, и те ще Ми се покланят с дух и истина.

Жертвата е представена и умилостивението е демонстрирано, когато отидем при олтара, който е Исус Христос. Когато отидем при Него, Той става жертвата за нашите грехове. Той ни вика да отидем при Него и да уповаваме на Неговата кръв да ни изчисти от греха. При олтара Неговото име ни придружава, Неговото присъствие ни среща. Неговите благословения се изливат върху нас. Върху мен няма вече никакво петно, нито една счупена кост в моето тяло и аз съм без грях; защото Неговата свършена жертва ни направи като Него. В същото време, когато казваме, че Той е нашето жертвено Агне. Той е и нашият Първосвещеник. Неговото сърце е докоснато от чувствата на нашата човешка същност. Първосвещеникът взема овцата - свършеното жертвено Агне от Голгота - и Го заколва. Този път не с ножа от Стария Завет, но с римския бич и кръст. Венецът от тръни кара мозъка Му да пулсира от почти непоносима болка. Той отиде до върха на градското сметище, мястото наречено Голгота. Те приковаха Неговите ръце и нозе и Той умря. Ако ти не възлюбиш тази Голготска сцена, ти ще прелюбодействаш; ти ще лъжеш безсрамно и не би могъл да се интересуваш някога друг път от църква, защото ще прекарваш времето си да говориш против религията и проповедниците.

На третия ден след Неговото погребение, Мария Магдалена идва на гроба и там тя вижда един мъж, който на пръв поглед изглеждал като градинаря. Тогава тя открила, че това бил Исус! Той й казал да отстъпи назад и да не Го докосва. Защо? Защото Той не бил все още прославен. Обърнете внимание на последователността: 1) Неговото тяло умря, кръвта беше изтекла. 2) Той беше видян от този и онзи - по пътя Му към следващия олтар, за молитва и прослава: тамяна. 3) Обаче прославянето и преобразяването станаха отзад в Светая Светих.

В Стария Завет, когато свещеника отивал зад завесата, той вземал със себе си една солница, която е наречена кадилница и поръсвал кръвта от жертвата върху Умилостивилището. Звънците по неговата дреха звънтели; въжета били вързани около неговите глезени, а мъжете отвън държали въжетата и слушали. Ако звънците заглъхнали, това означавало, че Бог го е убил защото жертвата не била добра. Точно затова свещеникът много добре проверявал жертвата, преди тя да бъде заклана. НЕГОВИЯТ живот бил заложен, ако жертвата не била правилна.

Какво Исус имаше предвид, когато каза на Мария да не го докосва? Това означаваше, че Той все още не беше влязъл в пресвятото място в небесни места, за да поръси кръвта пред милост и истина и да я разпръсне на пода пред милост и истина и да я разпръсне на пода пред присъствието на святия Бог. В нашия Старозаветен сценарий, в този момент свещеникът щеше да стъпи върху кръвта; след това чакаше или за осъждане, или за благословения; И НИКАКВА СМЪРТ НЕ НАСТЪПВАШЕ.

Първото нещо, което разбираше, че той би започнал да трепти. ти не трептиш с твоя Святи Дух, ти нямаш истинското нещо. То ще те накара да трептиш, да оживееш! Алилуя!

Когато този Старозаветен свещеник яздел тяхното церемониално бяло магаре през лагера на Израилтяните, те се оживявали разбирайки, че техните жертви са били приети; те били опростени, покрити, били в общение с Бога до времето на следващата жертва. Исус яздеше бяло магаре, което беше Ролс-Ройса за транспортиране на духовенството в Стария Завет. Исус каза на Тома да Го попипа; Той вече имаше

одобрението за Своята жертва от небесния Първосвещеник! Той направи повече отколкото да направи един завет с Бога, за да бъде понастоящем с тях; Той направи повече от това само да ги благослови; той направи повече от това да им даде едно име над всяко друго име. Той получи одобрение на Своята жертва за всички времена!

Исус е при олтара. Когато ти отидеш при олтара, Той не желае никакви глупости. Ние не си играем наоколо. Ние сме в един истински свят с един истински Бог. Бог ми говори и ми съобщи, че ще откаже на това тяло от хора повече да замърсява олтара Му. Той казва днес, че като дойдеш и представиш своето тяло като една жива жертва и изповядаш греховете си пред Исус, Той ще отиде при Отца и ще му каже, че представя теб. Бог не гледа на теб или на мен. Той гледа на твоята овца, на твоята жертва. Когато Бог попита: "Къде е твоята жертва?", ние казваме "Исус". Тогава Бог казва: "Влез".

Според Ефесяни 1:7 чрез кръвта на Исус аз съм изкупен и откупен обратно от ръката на дявола.

Според този същия стих, всичките ми грехове са напълно опростени.

Според Римляни 5:9 чрез кръвта на Исус аз съм оправдан, направен съм праведен, точно като че ли никога не съм съгрешавал.

И според Евреи 13:12, чрез кръвта на Исус аз съм осветен и направен свят, отделен за Бога.

В Евреи 10:23-25, авторът казва за три неща, които Бог изисква от тялото Христово:

1) Да държим здраво изповядването на нашата вяра без колебание; да спрем отстъплението, да спрем духовното охлаждане, да не спираме да се предаваме на молитва;

2) Да се поощряваме едни други към любов и добри дела; да спрем всякакво одумване, осъдителност и омраза един към друг.

3) Да не преставаме да се събираме заедно.

На някои от вас, които ходят на църква само един път в месеца, ще им бъде много трудно да застанат пред Христовото съдилище и да говорите за вашия път към небето, когато никога не сте жертвали своето време за олтара! Вие носите вашия боклук, вашия бълвоч, обаче не представяте телата си като една жива жертва. Нямате съкрушен дух. Ако беше оставено на вас да решавате, вие бихте посочил с пръст към Бога и да обвините Него за вашата дилема. Глупав е човекът, който поставя Бога под въпрос! ТИ ще умреш в своето невежество и ада ще те погълне. Завинаги ще пициш и викаш, разбирайки, че Той беше прав.

Но, за тези, които желаят да паднат на олтара и да пожертват вашия грях и себичност, Бог чака със Своето име, Своето присъствие и със своите благословения, за да ви очисти и направи силни. Ето тук е мястото, където лежи истинската увереност и истинската дързост може да бъде развита тук. При олтара е мястото, където трябва да намерим Исус. При олтара е хранилището за всички твои грижи, защото Той се грижи за ТЕБ! При олтара е мястото, където можеш да оставиш твоята болест. При олтара ти можеш да оставиш твоята болест. При олтара ти можеш да донесеш и твоите грешки. При олтара едно семейство може да дойде да се обнови. При олтара един съпруг и съпругата му могат да се прегърнат и да молят за прошка. При олтара наркомана може да бъде освободен. При олтара там където е Исус, всички вие които сте уморени и обременени можете да намерите почивка и мир за вашите тела и души. Точно от тук започва и дързостта. Ела при олтара!

3 - Дух на дързост

И те като гледаха дързостта на Петър и Йоан и бяха вече забелязали, че са неграмотни и неучени човеци, чудеха се; и познаха, че са били с Исус, Деяния 4:13.

Във втората глава на Деяния, четем как църквата експлодира за съществуване в деня на Петдесятница. Те бяха в горната стая; силата на Бога вдигна шум наоколо. И в една служба в един ден - деня на Петдесятница, един юдейски празник, петдесет дни след Пасхата, когато Исус умря - дошли петстотин братя, които бяха видели Исус да се възнеса в небето и на които им беше казано да се молят докато бъдат облечени със сила от горе, само сто и двадесет можеха да бъдат преброени измежду молещите се там. Къде бяха останалите триста и осемдесет?!!

Ако чудеса можеха да обърнат и насочат света към Бога, Израел не трябваше да има проблемите, които срещнаха докато скитаха четиридесет години в пустинята. Помислете за това! Червеното море се отвори точно пред тях и тогава десет милиона души преминаха по суха земя, където беше преди това. След това те видяха как морето падна - след като всички от тях бяха преминали - и погребва армията на фараона. Аз смятам, че това е едно доста добро чудо!

Над 105 000 души са преживявали кръщението в Святия Дух в границите на петнадесет години; всъщност целият този град (прочети Деяния на апостолите!) бил изпълнен с тяхното учение.

"Какви са тези хора?" бил лозунга на религиозното общество в Ерусалим по това време. Те не се интересували от никакви чудеса. Чудото било това, което водело обикновените хора в събранията им. Но учените хора от обществото, инициаторите и водачите на деня били впечатлени от тяхната ДЪРЗОСТ. Не от чудесата; не от тяхната вяра; не от техните учения; не от техните добри дела; не от техния външен вид; не от техните религиозни традиции. Те разбрали, поради дързостта на учениците, че те са били с Исус. Те се страхували от тяхната дързост. Не дързост, за да се постъпва смешно или глупаво. Библията казва:

Който е мъдър, придобива души. Притчи 11:30 б.

Исус ни каза, че трябва да бъдем хитри като змиите. Ние трябва да бъдем хората, които ще влезем в това поколение и ще ги изненадаме с най-доброто, което те биха могли да преживеят!

Дързост означава "смелост, решителност, безстрашие". Смелост означава "готов да посрещне опасност". Решителност означава "храбър и безстрашен, смел". Един човек на име Франциско беше в нашата църква, на инвалидна количка. Той не беше ходил много за няколко години, тъй като бил получил удар. Една вечер по време на служба, през юни 1991, имаше молитва за болни хора и те изцеляваха. Дъщерята на Франциско беше зад него, бутайки количката му. Святият Дух ми проговори: "Вдигни го от инвалидната количка".

Аз си помислих: "Сигурно, това е или дявола или моята плът, която говори. Аз няма да ставам за смях. Махни се иззад мен. Тази жена е била в църквата ни толкова дълго време, а това е нейния баща. Какво ще стане, ако аз го вдигна, а той отново падне долу? Хората ще кажат: "О, аз си мислех, че Мънси е духовен: Аз си имам имидж, който да поддържам". Отидох при евангелизатора, който се молеше за една дълга опашка от хора, като си мислех, че бих могъл да стоваря отговорността върху него и да разговарям. Аз го достигнах, а Святият Дух ми каза същото нещо: "Иди там долу и го вдигни".

Имаше голяма навалица, така че никой не гледаше точно към мен. И тъй, аз се наведох, за да го вдигна, мислейки си, че ако падне, щях да отида и повикам евангелизатора. Обаче, един дух на смелост, безстрашие, дори решителност, дойде върху мен. Аз казах: "Стани! В името на Исус!" И го вдигнах. Неговата дъщеря започна

да се радва и да казва "Това е чудо! Това е чудо!" Не беше нужно тя да ми казва, че това е чудо! Това не беше, защото не е имало чудеса придружаващи служението ми, преди това. Имало е огромни чудеса, давани от Бога в нашите служби. Но нещата, които искам да изтъкна относно това конкретно чудо, е моето КРЪЩЕНИЕ С ДЪРЗОСТ! Има само един начин, по който да влезем в тронната зала на Бога. Не чрез вяра, не чрез вложената в нас праведност, нито чрез дела. Има само един единствен начин: ДЪРЗОСТ.

За това нека пристъпваме с дързост към престола на благодатта, за да придобием милост и да намерим благодат, която да помага благовременно. Евреи 4:16

Тук не се казва, че трябва да дойдем с вяра. Не се споменава и нищо за праведност. Не се казва нищо и за дела. Казва се, че ако ние искаме да се приближим при Неговия трон, ние идваме със смела решителност и безстрашие! Един по-различен превод предава тези думи така:

Нека безстрашно, уверено и смело да се приближаваме към трона на благодатта, за да можем да получим милост и да намерим благодат, която да ни помага в точното време за свята нужда. Евреи 4:16

Бог желае да ни види в Неговата тронна зала, когато се нуждаем от помощ. Обикновено, когато сме в такова затруднено положение, ние не сме дързостни: ние сме пълни със страх. Ние нямаме желание да се молим, паднали сме, ние сме обезсърчени. Ако си в бедност, кой има желание да стане и да каже: "Аз ще посрещна всички демони, ще поема всички планини, ще понеса всички проблеми." Никой! Ние дори не Желаем да се молим. Тогава някой проповедник се изправя и казва "Нека извикаме!" Но, на нас не ни се иска да извикаме. Вероятно ще сме почти готови да отвърнем на проповедника, почти готови да спрем. Аз говоря за истински хора.

Така щото дързостно казваме: "Господ ми е помощ; няма да се убоая; какво ще ми стори човек? Евреи 13:6

Как звучи това? Небрежно казване? Духовно казване? НЕ! ДЪРЗОСТНО казваме! Какво ще кажем нима си мислиш, че не можеш да кажеш "Господ ми е помощник", докато не го кажеш със смелост, с решителност, с безстрашие? Това означава, че никой няма нищо общо с думите "Господ ми е помощник", ако не го каже ДЪРЗОСТНО. Недей дори да изговаряш "Бог ще ми помогне", ако нямаш малко дързост вътре в себе си. Ние трябва да действваме без какъвто и да е страх!

Защото Бог ни е дал дух, не на боязън, а на сила, любов и себевладение. 2 Тимотей 1:7

Святият Дух иска да разпали в пламък духът на дързост, който е наследство на всяко дете на Бога.

Градът Ерусалим, описан в Деяния 3 глава, беше изплашен до смърт. Те не се бояха от подскачането в храма. Силите не противостояха на това, не се опитваха да ни заглушат, защото викаме, или защото говорим на езици, или защото вярваме в дарбите на Духа, или защото виждаме чудеса помежду ни. Религиозните водачи не хвърлиха Петър и Йоан в затвора, заради техните добри дела в храма. Тези всички водачи бяха възбудени, защото видяха ДЪРЗОСТТА на тези мъже.

Ейми Симпъл Макферсън може би е била най-силната жена в Съединените Щати. По време на разгара на депресията, тя построила църква с 5000 седящи места в Лос Анжелис и я напълнила. Веднъж в месеца, неделя вечер е имало не по-малко от четиридесет линейки, превозващи най-тежките случаи от болниците до църквата. Прекарвали ги на носилки до централната пътека, тя просто издигала ръцете си, а когато те достигали до предния ред, скачали от носилките. Тя дори не ги докосвала.

Нейната дързост била толкова безпощадна, че мафията я заплашвала и преследвала. Нейната майка, напълно бездуховна личност, направила сделка с членове

на мафията, ръководещи медиите по това време и те опетнили името и в този град. Не заради чудесата, които ставали в храма на ангелите, но защото тя имала дързостта да отиде право при мафията и да заяви: "Исус Христос ви обича, и вие ще се спасите".

Ако ние искаме да разбием ситуацията с наркоманите, съществуваща днес, някой ще трябва да стане достатъчно смел да я посрещне лице с лице; достатъчно смел, за да се противопостави на корупцията в политиката; да има силите, решителността, смелостта да се изправи пред нея и да прогласи: "Стига толкова! Ти напускаш града, тъй като този район не е достатъчно голям за двама ни, а аз оставам". Хората, които са против мен в областта където живея, не са ми ядосани, защото аз съм пастор на църква. Те не са обезпокоени, защото сме една растяща единица. Те не биха били щастливи, ако аз просто се затворя и си проповядвам само от амвона. Те са обезпокоени, защото аз влизам в кабинетите на политическото им управление и казвам "Аз идвам след вас". Както и да е, обаче Бог не ме е призовал да стоя между нашите четири стени и да подскачам и танцувам наоколо славейки Бога. Бог иска да разтърси нашата страна. Не с духа на политиците, но с Неговото кръщение с дързост.

И сега Господи, погледни на техните заплашвания и дай на твоите слуги да говорят твоето слово с пълна дързост, докато ти простираш ръката си да изцеляваш и да стават знамения и чудеса чрез името на твоя свят служител Исус. И като се помолиха, потресе се мястото гдето бяха събрани; и всички се изпълниха със Святия Дух и с дързост говореха Божието Слово. А множеството на повярвалите имаше едно сърце и душа; и ни един от тях не казваше че нещо от имота му е негово, но всичко им беше общо. И апостолите с голяма сила свидетелстваха за възкресението на Господа Исуса; и голяма благодат почиваше над всички тях. Пък и никой от тях не беше в лишение; защото всички, които бяха стопани на ниви или на къщи, продаваха ги и донасяха цената на продаденото и слагаха я при нозете на апостолите; и раздаваше се на всекиго, според колкото имаше нужда. Деяния 4:29-35.

Забелязахте ли последователността? Те се помолиха за дързост; Словото на Бога беше говорено с дързост; чудеса и знамения дойдоха; мястото се изпълни със Святия Дух; те всички се събираха единомислено и единомушно; и изведнъж на никой не му липсваше нищо.

Проповедници, които имат смелостта, решителността и безстрашието да проповядват словото, да стоят срещу управниците на духовната тъмнина, да заявят евангелието на Исус Христос в лицето на явната борофация: тези са лидерите, Които имат Божия народ зад себе си, молящ се с ходатайствени молитви за тяхната постоянна дързост. Нека Бог насърчи сърцата ни, за да получим нашата индивидуална дързост и да се молим за постоянно силни водачи, които ще изведат църквата напред в името и поради каузата на Исус Христос. Нека Бог кръсти вашите люде с ДЪРЗОСТ.

4 - Освобождение от страх и притеснение

Не се безпокойте за нищо; но относно всяко нещо, с молитва и молба изказвайте исканията си на Бога с благодарение. Филипяни 4:6

Едно от най-човешките преживявания, които Исус имаше, беше когато приятелят Му Лазар умря. Сестрите на Лазар, Марта и Мария, бяха много близки на Исус, както и самият Лазар. Библията ни казва, че старейшините на града бяха плакали за смъртта на Лазар. Когато вестта стигна до Исус, Той съобщи на учениците Си: "Аз трябва да отида, Лазар спи".

Обаче, Исус направи изявление, че приятелят му щеше да бъде добре, а учениците бяха объркани. Когато той отиде там, Марта го посрещна на пътя за влизане в града. Тя му каза: "Господи, да беше Ти тук а, не щеше да умре брат ми". Тя

показваше, че нейното семейство следваше Исусовите учения, те бяха свидетели на неговите чудеса: оздравяване след полагане на ръцете му; зрението върнато на слепите очи; променяне на обикновената чиста вода във вино, подходящо за сватбеното тържество. Въпреки това, Лазар беше мъртъв сега и тя си мислеше, че нищо друго не би могло да се направи за него.

Исус Каза на Марта: "Аз съм възкресението; Аз съм Живота".

Марта отговаря: "Зная, че Ти Си Помазаника. Зная, че Ти Си Живот. Зная, че Ти Си възплъщение на всички старозаветни пророчества относно Спасителя. Обаче, Господи, Лазар е мъртъв от четири дни; той смърди в гроба".

Исус продължи по пътя оставяйки Марта, за да говори със сестра си Мария. Имаше малко време, в което Мария плаче за смъртта на своя брат пред Исус. Исус също се разплака. Исус в този случай илюстрира библейската формула за това, как да живеем свободни от страх и притеснение. Исус застана пред гроба на Лазар и се помоли: "Отче, благодаря ти, че ме послуша". Забележете как Той изрази БЛАГОДАРНОСТ, за това, че молитвата Му е била послушана. Ако ние не прибавим благодарение към нашите молби, то чудото, което очакваме, никога няма да се случи. Исус се помоли с молитва на БЛАГОДАРЕНИЕ, преди да има и най-незначителна изява за чудо до този момент.

Толкова много от нас чакат докато видят осезаемо доказателство за ставане на чудо, за да започнем след това да славим и благодарим на Бога. Обаче, в ситуацията от Словото, Бог иска да ни научи, че докато представяме молбите си пред Господа, ние трябва да принасяме в същото време и нашите благодарности пред Бога.

Когато Исус благодареше на Своя Отец за това, че е чул молитвата Му, Той повика Лазар от гроба-той извика чудото, за което благодареше на Бога, че е направено. Исус извика с гръмлив глас: "Лазаре, излез вън! Опитвал ли си някога предварително да благодариш на Бога за твоето чудо? Прославял ли си вече Бога, заради това че твоето чудо ще се случи? Защо не направиш стъпката на вяра, която позволява на вътрешния ти човек да каже: "Аз няма да позволя този проблем да ме притеснява повече! Аз ще започна да благодаря на Бога, че то вече е направено!". Този вид състояние на ума ни дава възможност да говорим с увереност на планините в живота ни, да избираме живот като знаем какво ще се случи.

Няма значение каква е кризата: може би се молиш за своя син. Благодарни на Бога за спасението на твоя син, след това следвай водителството на Духа за твоя живот и наблюдавай как спасението на сина ти ще започне да се появява. Бъди подготвен за някой изпитания по пътя; може би първото нещо, което ще чуеш за сина си след това е, че той се е напил и е вдигнал скандал. Дяволът ще бъде несъмнено там за да те обвини, казвайки: "Аз мислех, че ти си се молил пред Господа. Аз съм напълно сигурен, че те чух да казваш: "Благодаря ти, Господи за спасението на моя син". Погледни го сега. Къде отидоха молитвите ти? Какво стана с тях?"

В този момент ти имаш избор да се разколебаш, да отстъпиш, или да се върнеш обратно до началната точка и представиш молбата си изцяло на ново. Дяволът обича да използва ситуации като тази, за да ни накара да скочим в клетката на съмнението в себе си - може би аз съгрешавам; сигурно съм недостоен, за да не ми се отговаря на молитвите; очевидно, Бог не ми отговаря-и ние си обикаляме и обикаляме из клетката, изтощавайки себе си и стигайки до никъде. Нашето блъскане из клетката ни връща обратно към едно непродуктивно състояние на притеснение и страх. Ние трябва да СТОИМ ТВЪРДО! Не трябва да се колебаем! Не трябва да допускаме да бъдем разубедени за нашето чудо! Ние сме отправили молбата към Господа, изследвали сме сърцата и живота си, за да се уверим, че сме чисти, и сега прославяме Бога за отговора.

Ние започваме да говорим за това, за което сме се молили да се случи. Действайте по една лично ваша версия на "Лазаре, излез въвн!"

Може би ти се страхуваш, че чудото ще стане много късно. Не вярвай в това! Бог никога не избързва както и никога не закъснява. Това, което може да е невъзможно за теб е напълно възможно за Бог. Ако не изграждаш вярата си, позволявайки твоето мислене да се потопа в Божието Слово, и след това не облечеш езика си с вяра, за да говори това, което трябва да се говори, то твоята вяра може никога да не даде плод. Твоят език ръководи живота ти. Това, което казваш за своя живот е важно. Може би си казваш: "Аз съм стар, живота ми почти е свършил". Ако си жив, твоята вяра все още може да бъде деятелна и ти не си свършил.

Има един дух, съществуващ днес в света, който е като язва. Изливането на Божия Дух и откровението, което проблясва на земята сега, са последвани от един дух на неблагодарност.

А това да знаеш, че в последните дни ще настанат усилни времена. Защото хората ще бъдат горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви... 2 Тимотей 3:2.

В Библията ни се казва, че Старозаветният Израел е пример за нас. Какво направи Израел? Бог благослови Израел в пътуването им от Египет до Ханаан. Той им даде много чудеса! Те бяха благословени с лозя, за които не трябваше да разчистват земя и да ги засадят. Те имаха кладенци с вода, които не трябваше да копаят. Имаха обувки, които не се износиха. Те имаха небесен хляб, доставяни им всекидневно, а всичко, което те трябваше да направят бе да го съберат. Те имаха един прохладен облак, покриващ , всеки ден - климатична инсталация в пустинята! Когато пустинните нощи се опитваха да ги замразят, Бог изпращаше един огнен стълб да обикаля над тях във въздуха. Те бяха Божии люде. Те бяха Божий избран народ. Те бяха хора, които ставаха всяка сутрин и правеха тази изповед: "Слушай, Израилу, Йеова нашият Бог е един Господ".

Тези хора започнаха да бъдат неблагодарни. Те се скараха с Мойсей и започнаха да се оплакват от ограниченията за живот в пустинята под Божиите правила. Те казаха, че смятат, че били по-добре при египетските робовладелци, отколкото като скитали из пустинята, следвайки Мойсей, който пък следвал Бог. Те не можаха да видят гората, всичките дървета около тях! Те не можаха да видят мощните чудеса на Бога, чудесните грижи, които Бог полагаше за тях, защото техните малки умове и неблагодарните им сърца заслепяваха вътрешните им очи.

Едно нещо, което може да възпре чудото, от което наистина се нуждаем и безразсъдно искаме е липсата на истинска БЛАГОДАРНОСТ към Бога. Не подобава да си мислим, че ще получим чудо, ако всичко, което даваме е само устно признание, чиито корени не са по-далеч от задната страна на зъбите ни. Ние трябва да вярваме в това, което казваме от там, някъде дълбоко вътре в нашите духове. Трябва да знаем, че сме получили нашето чудо от едно вътрешно дълбоко разбиране, че сме следвали насоките, дадени ни от Бога:

Изпитали сме мотивите си; дързостно сме представили пред Бога нашата молитва с чиста съвест спрямо Него и нашите ближни.

Благодарили сме Му за Неговия отговор на молитвата ни.

Изговорили сме решението на нашата молба с вяра, основана на Словото.

Молбата винаги е свързана със смирение. Това е добро нещо. Бог ни казва:

Ако хората ми, които се наричат с моето име, смирят себе си та се помолят, и потърсят лицето Ми и се върнат от нечестивите си пътища... 2 Летописи 7:14.

Когато ние сме смирени в духа, сърцата ни биват подтиквани да се молят за помощ. Точно когато мислим, че можем да направим всичко сами, е момента в който

изпадаме в беда. Благодарението действа в тандем с молитвата. Благодарението е също изпълнено със смирение. То никога не е самоуверено или арогантно. Видът благодарение, който Бог желае, никога няма в себе си отношението, че молителят заслужава отговора, който търси, само защото се е помолил. То никога не казва: "Хей, аз Ти служих дълго време. Време е ти да ми помогнеш. Благодаря ти Господи". Благодарението, което получава резултати, никога не се поднася само от вежливост. Има една хубава илюстрация на този принцип от живота на Давид. Обичайно е било, когато е била спечелвана голяма победа, да бъде повикан един роб най-отпред на парада на войниците. В тези времена, ковчегът на завета е бил носен отпред пред войниците. Робът се събличал гол до кръста и танцувал отпред пред колоната на завръщащите се победители. Това бил един жертвен танц на благодарение. Всеки, който виждал това, бил осведомен, че танцорът е един слуга, роб. Неговият танц казвал на Бога и на всички останали наблюдатели, че той и неговите войкови части, смирявали себе си и отдавали благодарност на Бога. Един ден, Давид бил на балкона със своята съпруга, облечен в неговите царски одежди, за да прегледа завръщащите се войски. Ковчегът приближавал да влезе в град Ерусалим, когато Давид се изправил на краката си, за да избере роба, който танцувайки щял да въведе войските в града. Давид казал: "Аз ще бъда роба днес. Аз отивам там долу за да танцувам".

Тя го сграбчила за мантията му. "Не смей да правиш това! Ти си царят и ти няма да унижаваш себе си и мен като свалиш мантията си".

Давид напуснал балкона, спуснал се по стълбите и излязъл от вратата на двореца. Той не избрал роб; той свалил дрехите си и играл. Ето царят на Израел взе върху себе си длъжността на един роб! Той танцувал от сърцето си; танц за прослава на Бог Йеова; даващия победата; танц на благодарение защото още веднъж ковчегът бил в безопасност зад стените на Ерусалим; танц на хваление пред неговия Бог. Докато той танцувал, неговата жена, чувствайки унижението на една себична и неблагодарна личност, посочила с пръста си към него и му се подиграла. Заради това Бог я отхвърлил! Нейната присъда била утробата ѝ да остане неплодна, положение, което никоя жена от Старозаветното време не искала да понесе. Тя НИКОГА не родила дете.

Никакво чудо няма да дойде, ако ние, с правилното смирение, не разсъблечем себе си и не прославим Бога с благодарение. Библията казва, че ние трябва да принасяме жертва на благодарение. Това означава, че ние отдаваме благодарност, без значение дали това ни харесва или не. Трябва да има радост в нас. Не ни е необходима никаква музика, за да направим танца на благодарността. Би трябвало да има нещо вътре в нас, което да казва: "Аз знам, че моето чудо ще се случи. Аз го положих при основата на кръста. Аз влязох в тронната зала на Бога с моята молба и аз ще танцувам, пея и благодаря на Бога за моето чудо!" Благодарението е едно могъщо нещо.

Когато отиваме на служба, ние трябва да влизаме в сградата с хваление и благодарение. Не трябва да бъде музиката тази, която да ни мотивира. Бог трябва да бъде този, който ни мотивира. Трябва да бъде знанието за всичко, което Бог е направил за нас. Има избори, които са били изкопани за нас; имало е пред нас настлани пътища, които ние не сме настлали; имало е битки водени от наше име, за които ние дори не знаем. Когато не благодарим на Бога, ние изпадаме в грешка, състояние, което възпира чудесата да се случват; а когато чудесата не са на разположение, ние се впускаме в притеснения. Обърнете внимание на следващия стих от Писанието от Филипийците:

И Божият мир, който никой ум не може да схване ще пази сърцата и мислите ви в Христос Исус, Филипийци 4:7.

Когато започнеш да благодариш на Бога, за това, че отговаря на молбата ти, изведнъж Неговият мир ще нахлуе в твоето сърце, душа и ум. Автоматично ще спреш да се притесняваш, защото мира на Бога е донесъл още едно цвете за отговора.

Най-последно братя, всичко що е истинно, що е уважаемо, що е праведно, що е чисто, що е любезно, що е благодатно - ако има нещо добродетелно, и ако има нещо похвално - това зачитайте, Филипяни 4:8.

Слава на Бога за всички добри неща, които са истинни, за всички добри неща, които са честни, всички добри неща, които са справедливи, всички добри неща, които са чисти и т.н. Не търси и не се вглеждай за лошото. Благодаря ти Господи, за чудото, което става точно сега.

Ние трябва винаги да се молим. Трябва да се събуждаме с молитва на уста; трябва да се прибираме у дома от работа с молитва; трябва да ставаме с молитва; трябва и да си лягаме с молитва.

...как трябва всякога да се молят, и да не отслабват. Лука 18:1

Много християни пренебрегват общуването си с Бога. Те са прекалено заети с преследване на материални цели. Натиска на живота поразява тези, които не успяват да се молят така, както трябва. Тези хора се опитват да се справят самостоятелно; и почти неизменно те пропадат.

Израел започна да пренебрегва Бога и да роптае против богоизбраните лидери. Те, в действителност, се изправяха срещу Бога на Вселената! Те бяха изпълнени със страх и притеснение относно това дали Бог щеше да се яви в помощ на тях или не. Започнеш ли и ти да се притесняваш, това ще ти донесе мъчение. Йоан 4:18 говори за мъчението, причинено от страха. Дотогава до когато дързостно принасяш твоите молби пред Бога с подходящото смирение, а след това Го прославиш с едно истинско благодарение в сърцето си, аз искам да те уверя, че ще бъде отговорено на молбата ти!

За да победим притеснението, ние трябва да зависим от силата на Бога. Неговата мощ е безкрайна и никога не отпада. Ние сме увещани да се молим без спиране. Бог има своята воля за всяко значително нещо. Той желае да извърши Своята воля на земята. Той няма да наложи волята Си на нас, ако няма оправдателна причина да направи това. Молитва, която призовава извършването на Неговата воля, оправдава божествената намеса в дадена ситуация. Не ние чакаме Него. Той очаква да изпълни Своята воля, затова нека се молим и да продължаваме да се молим за това, което знаем, че е Неговата воля.

Пророк Данаил чете свитъка на Еремия, през вавилонския плен, където е писано:

Защото така казва Господ: Като се изпълнят седемдесет години у Вавилон, аз ще ви посетя и ще изпълня благото Си слово към вас, като ви върна в това място. Еремия 29:10

Данаил не седна просто така да чака изпълнението на Божието пророчество. Той разбра книгите и броя на годините. Библията казва, че в последните дни, синове и дъщери ще пророкуват, и децата ще върнат сърцата на бащите си обратно към Бога. Това е последното време. Докато четеш това, ти четеш Божиата воля за последните времена. Бог ни очаква да се молим според Неговата воля. Когато се молим за волята на Бога, ние отваряме вратата за възможности на Бог да върши Неговата воля. Докато някой не схване това откровение, ние НИКОГА няма да накараме Бог да действа в това поколение.

Когато четеш обещанията в Библията, ти трябва да благодариш на Бога за изпълнението им. Когато започнеш да вярваш на Бога, според както е показан в Словото Си, тогава правиш един добър старт за живеене без притеснение. Когато започнеш да се молиш по Неговата воля, както Данаил направи; няма да можеш да останеш пасивен. Тогава у теб се повдига една сила, която те кара да започнеш да работиш, като че ли това нещо е било вече изпълнено. Данаил обърна лицето си към Господа.

Тогава обърнах лицето си към Господа Бога, за да отправя към Него молитва и молби с пост, вретище и пепел. Данаил 9:3

Бог толкова се въодушеви, когато видя един човек, който Го търсеше, молеше Го за изпълнението на Неговата воля, че изпрати един специален вестител, ангел Гавриил, директно при Данаил с отговора за неговата молитва. Има ангели, които биват изпращани до всеки, който би молил според Неговата воля.

Исус не пища, нито вика, когато всички бяха в средата на една свирепа буря в Галилейското езеро. Той просто се качи на носа на лодката и каза "Мир". Замисляли ли сте се за случката с тази буря? Исус беше заспал и те Го събудиха. Защо Исус простичко говори на бурята? Преди да се качи на тази лодка, Той се беше молил. Той имаше мир в Себе Си; ние знаем това, защото Той легна да спи.

Следващото нещо, което направи, беше да го извика в съществуване. Той изговори една дума. Той не се впусна в празни повторения или в диви изблици. Може би ще си помислиш, или дори би казал: "Пасторе, когато съм в средата на голяма криза, аз не мисля, че трябва да се излегна и просто да изоставя проблема. Аз не мога да имам мир; това просто не ми изглежда правилно". Но е така. Всичко ще бъде наред, ако си следвал плана, изложен в Божието Слово.

Някои хора допускат проблема да ги обвие, докато те почти биват задушени от него. Те метафорично задържат ръцете си издигнати към Бога, казвайки: "Ето Боже. Ела и го вземи. Аз искам да почувствам Твоята ръка, като ти го предавам". Библията казва, че Той е преживял всички проблеми на този свят, които въобще някой едва ли ще има. Той е преминал през всякакво страдание, посрещнал всякакво изкушение, противопоставил се на всеки демон, който ада е имал да Му изпрати, и Той е ПОБЕДИЛ! Той каза, че дойде, за да ни донесе мир.

Благодарението е жизнено важно. А и предаване всички на Него чрез молитва.

Приятели, няма да успеем да го направим без молитва. Бъдете позитивни. Филипяни 4:8 казва, че ние трябва да държим умовете си на тези неща, които са добри, които са истинни, които са похвални. Негативните представи и негативните постъпки нямат място в живота на едно истинско Божие дете.

Лаодикия означава "управление на низините". Лаодикийската църква от книгата Откровение, управляваше проповедника. Те гласуваха, наемаха и уволняваха проповедници. Те дърпаха конците на амвона. Бог каза: "Това ми омръзна. Аз ще те избълвам от устата си. Ти не си нито студена, нито гореща. Аз съм видял делата ти, а те смърдят". Сатана е толкова усърден във всяка църква, във всяка група от хора, да прокара и издигне Лаодикийския дух. Ти няма да успееш, ако не повярваш Неговите пророци. Библията казва:

Който е приел пророк в име на пророк, награда на пророк ще получи... Матей 10:41 Когато даваш твоя десетък за служението на някой Божий човек и дадеш за него с положително отношение (чувство), изпълнен с вяра, то е едно и също, Като да дадеш това директно в ръката на Бога... Не докосвайте помазаника ми и не повреждайте пророците ми. Псалм 105:15

Духовната зрялост се намира в сърцето на този, който може да разпознае Божия човек и да се покори на неговите поучения. Човекът на Бога не винаги е съвършен. Един добър пример за това е Илия. Той предизвика огън да падне от небето върху жертва, напоена и просмукана с вода, и с това върна един цял народ обратно към единия, истинен Бог. Следващото място, на което го виждаме в Писанието, той седеше под едно... дърво, съжалявайки себе си, чувствайки пълна депресия. Този човек причини смъртта на четиристотин Ваалови пророци; Бог отговори на молитвата му като направи огън да падне от небето; и сега той си седеше под едно... дърво, казвайки; "Аз съм депресиран. Убий ме Боже". Това, което Илия не знаеше беше, че Бог вече

беше изпратил ангел, който да се погрижи за най-лошия от проблемите на Илия - старата Царица Езавел. Когато станем негативни ние говорим противно за всяко нещо. Защо сме негативни? Ние сме притеснени! Това ми припомня един проповедник, чиято църква не растяла. Той се раздразнил така, че един ден той си сложил брада и дълга коса, облякъл някои от старите си дрехи и седнал от вълн в предверието на църквата. Всеки един от неговите църковни членове минал, покрай него и ... когато след като не могли да намерят проповедника, те се изненадали от възрастния човек, който вървял по пътеката към амвона. Той свалил брадата и перуката си по пътя към платформата. Казал: "Аз исках само да разбера кой от това събрание обича истински. Тъжното е, че никой не ме попита дали се нуждаем от помощ. Никой не ми предложи място да се изкъпя или пък храна да ям".

Когато ставаш критичен и негативен, твоят дух ще се изпълни с притеснение. Бог е достатъчно голям, за да се освободи от който и да е или каквото и да е, което не спомага за изпълнението на Неговата воля. Ако ние истински се молим, а не критикуваме, Бог ще поддържа всичко в ред. Винаги има хора, които искат да стоят по-високо от Божия човек. Те си мислят, че ако се издигнат по-високо от него, ще могат да виждат по-нататък в бъдещето по-добре, отколкото него. Всичко, от което човека на Бога се нуждае е малко помощ. Не почитайте човек; обаче, ПОЧИТАЙТЕ службата. Така правете и ще благоуспееете.

Бъдете целеустремени.

Според предвечното намерение, което Той изработи в Христос Исус нашия Господ. Ефесяни 3:11

Много хора живеят без никаква цел. Те просто съществуват ден за ден с малка надежда. Христос живя с цел. Той дойде да умре, за да можем ние да имаме вечен живот.

Но Бог препоръчва Своята към нас любов в това, че когато още бяхме грешници, Христос умря за нас. Много повече, прочее, сега като се оправдахме чрез кръвта Му, ще се избавим от Божия гняв чрез Него. Римляни 5:8, 9

Ако ще побеждаваме притеснението, ние трябва да живеем с цел. Нашата цел ще трябва да включва вършене на Божията воля, винаги отдаване първото място за Него в нашия живот.

Бъдете продуктивни.

Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене и аз в него, той дава много плод Йоан. 5:5.

Някой християни са отпуснати и мързеливи, когато става дума за Божието дело. Вършенето на Божието дело е ефективно като средство за премахване на притеснението от Живота ни. Ако ние не възприемаме себе си като плод върху лозата на Божието Царство, ние сме като паразит. Ние вземаме, вземаме и никога не връщаме обратно. Да бъдем като гъба, която попива добрите неща от Бога е добре, но понякога, обаче това е опасно и дава обратни резултати. Липсата на активност и движение прави едно езеро застояло. Добрата вода е винаги в движение. Най-хубавата риба живее в бързеите. Бъдете продуктивни в Царството. Намерете начин, по който да произвеждате резултати с талантите дадени ви от Бога. Ще кажете: "Пастор Стив, аз не мога да проповядвам, а със сигурност не мога нито да пея, нито да свиря на някакъв инструмент". Можеш ли да се молиш? Можеш ли да говориш? Можеш ли да си служиш с метла, или с парцал, или с косачка за сено, или с пишеща машина? Намери начин, по който да произвеждаш нещо в тялото.

Освободи себе си от притеснението! Моли се. Бъди позитивен. Бъди целеустремен. Бъди продуктивен. Бог държи на думата Си. Това ще подейства!!!

5 - Не се изморявайте да вършите добро - Галатяни 6:9-10

Да не ни дотяга да вършим добро; защото, като се не уморяваме, своевременно ще пожънем. И тъй доколкото имаме случай, нека струваме добро на всички, а особено на ония, които са от домочадието на вярата.

Има един дух, който ще дойде върху тялото Христово, върху всеки вярващ, точно преди Господ да дойде отново. Исус каза, че ще има голямо "отстъпление", точно преди Той да дойде отново, което означава, че хората ще станат студени, обезсърчени и ще се предават. Изглежда като че ли отслабването или изморяването, за което Павел говори в нашия пасаж от Словото, е същото като отстъплението, което Исус описва. Понякога, ние просто нямаме енергията да извършим всичко, което трябва да се направи. Може да сме изправени пред огромни отговорности или пред чудесни възможности, но едва имаме достатъчно сила за да продължим. Ние сме изморени, крайно изморени. Понякога може да се наложи да починем от товара на преумората; или да се нуждаем от медицинска помощ за тялото, което не е добре; но понякога нашата енергия е била изразходена от тежкото бреме на печал и отчаяние. Бог те кани да споделиш твоето бреме с Него. Той дава почивка на изморените и сила на обремененото сърце.

В Матей 11:28, 29, Исус казва:

Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя.

Колко от вас осъзнават, че когато се изморите, отпаднете - ставате малко изнервени? "Изгаси лампата!", "Затвори вратата!" Би ли намалил телевизора!", "Спри водата във ваната!", "Спри водата да не тече в тоалетната чиния, разклати този лост!". Хубаво е да знаем, че ние не сме единствените на света, които си имат своите проблеми. Когато си изморен - когато си отпаднал - ти си малко нервен и действително ставаш много чувствителен; лесно се разгневяваш; живееш на ръба. Ставаш остър с децата си, остър с твоя брачен партньор, с хората около теб. Защо? Поради умората - състояние на отпадналост - която го причинява. Исус знаеше това. Той казва: "Вие, които сте изморени, вие, които сте изнервени, вие, които сте обременени, вие, които сте окаяни". Аз няма да бъда груб с вас; Аз ще бъда нежен". Погледнах в речника за отслабнал, това означава "липса на сила, да стане слаб, да се обезсърчи".

Значението, което най-много привлича вниманието ми в речника е последното: да се обезсърчи. От своя страна обезсърчението означава липса на смелост. Нека видим сега какво означава липса на смелост. Нека видим сега какво означава смелост: храброст, безстрашие, дръзновение. Когато стигнем до мястото, където сме изгубили нашата храброст поради умората, ние отваряме себе си за слабостта и обезсърчението, за дух на страхливост, който ни поставя в положение, което дявола се възползва от нас. Трябва да се подвизаваме в доброто войнстване на вярата. Ако ще продължаваме напред до самия край, ние ще трябва да наблягаме; трябва да се борим.

Никой не желае да воюва, когато се чувства отслабнал и обезсърчен. Забележете какво Бог казва на Исус Навин в първата глава. Той казва "Бъди силен!". Бог би могъл да му каже: "Исусе, Аз ще ти дам сила". Но Бог му казва да бъде силен и насърчен. Единственият начин, по който ще постигнеш нещо в живота си - било естествено или духовно - е да бъдеш насърчен, храбър. Посланието към Евреите в четвъртата глава, последния стих ни учи, че ако се нуждаем от милост и помощ във време на нужда, трябва да отидем при трона. Не със срам или със страх - дързостно и там ще можем да намерим помощ във време на беда. Исус ни е казал, че можем да отидем при Него когато сме изморени и Той ще ни даде почивка. Той е нежен; няма да ни отхвърли нито ще ни порицае. Елате смело при Него - с вяра и упование в Бога - и Той ще ви даде

благодат във време на нужда. Карали ли сте някога кола, когато някой внезапно е изскачал пред вас, или пък не сте видели стоп светлините на колата пред вас и тогава да извикате: "О, Господи!" Вие не сте ругаели тогава; просто сте викали за помощ! Изпускали ли сте някога тенджерата в кухнята, или почти да се изгорите, или сте били близо до това да се нараните сериозно, и да сте викали към Бога, първо с молба, а след това и с благодарение? Не е ли интересно, че в момент на отчаяние забравяме за това къде се намираме, кои сме, или кой е около нас и ставаме смели, защото у нас става една експлозия на дара вяра. Ставаме много смели. Не мислим за нашата вина или осъждане - ние просто отправяме вик за помощ! Бог отговаря на хора, които са смели.

Когато се спасяваш, можеш да застанеш и да избираш всички причини, поради които Бог не би трябвало да чуе молитвата ти: "Боже, аз съм един недостоен грешник; аз се боя Господи." Но ти осъзна в ума си, че вече си уморен от този греховен живот, от това дявола да те тласка наоколо, да те държи във вериги и тогава реши да получиш освобождение. Ти извика към Господа: " Прости греховете ми!" Тогава ти стана смел, храбър, безстрашен. Библията ни учи, че точно в това състояние на сърцето ние най-добре можем да получим помощта и милостта, от която се нуждаем.

Словото на Бога ни казва, че точно преди хората да пожънат, точно преди да дойде чудото, ще настъпи време на умора; време за плач. Обаче, плачът ще трае само една вечер. Радост ще дойде на сутринта. Винаги има едно сребристо сияние около тъмните сиви облаци; винаги има едно слънчево сияние от другата страна на буреносните облаци.

Исая 40:28, 29 и 31 казва:

Вечният Бог Йеова не отслабва и не се уморява. Той дава сила на отслабналите и умножава мощта на немоцните. Ония, които чакат Господа, ще подновяват силата си, ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат.

Колко от вас биха желали да застанат срещу духа на отпадналост и да кажат: "Ти си между мен и моето чудо и няма да те оставя ти да надделееш! Защото, Библията казва, че ние ще пожънем на точното време ако не отпадне. аз ще устоя до самия край!"

Лука 18:1 казва:

Каза им и една притча за това, как трябва всякога да се молят и да не отслабват.

Трябва да спрем да отпадаме! Един друг превод предава този пасаж по следния начин: "Продължавай да се молиш, докато отговора дойде". В притчата, която е след тези думи, имаше една вдовица, която продължаваше да ходи при съдията казвайки: "Моля те, съдия! Моля те, съдия, моля те, съдия!" Тя никога не се предаде. Тя получи отговор на прощението си, защото въобще не престана да се бори за молбата си. 2 Коринтяни 4:1 казва:

Затова, като имаме това служение, както и придобиваме милост, не се обезсърчаваме (не отпадаме).

Живата Библия предава това така:

Затова, разбирайки, че имаме служение, да разказваме за неговата блага вест на другите, ние не се отказваме.

Ние никога няма да се откажем да представяме благата вест на евангелието. Това е неговата заповед.

Много от вас сте се молили за спасението на децата си. Други от вас са се молили за някой близък и скъп човек да се спаси; съпруг или съпруга да се спаси. Някои от вас може да сте се молили за спасението на някои съседи. Молили сте се за някакъв вид чудо - нуждаете се от финансова помощ; по-добра работа, по-добри

условия за живеене. Защо сте се молили за тези неща? Мислите ли, че Бог ще ви отговори? Ако вярвате това, то това което Павел казва ще се случи във вашия живот!

Не се изморявайте да вършите добро. Не гледайте на обстоятелствата около вас; **НЕ СЕ ИЗМОРЯВАЙТЕ ДА ВЪРШИТЕ ДОБРО!** Защото в правилното време вие **ЩЕ** пожънете това, от което се нуждаете. От тук подразбирам, че точно преди да дойде отговорът ти, точно преди да пристигне твоето чудо, ти ще почувстваш като че ли се предаваш на страхливост и обезсърчение. Библията ни казва, че ние не трябва да бъдем невежи относно плановите на дявола. Когато се появи това проявление на "отслабване", трябва да се привдигнеш и да кажеш: "Сигурно вече идва!"

Евреи 12:2

Следователно и ние като сме обиколени от такъв облак свидетели...

Библията ни казва в Псалм 91, че има ангели служители, които се грижат за нас. Това означава, че има един ангел някъде близо до нас през цялото време. Може би твоите ангели стоят точно над главата ти, ако само можем да видим това. Те вероятно стоят пред теб, до теб, в колата ти, чакайки за да ти осигурят закрила, докато шофираш. Аз не знам къде са моите ангели. Аз знам, кой върви след мен. Знаеш ли кой върви след теб? Благост и милост те следват! Знаеш ли какво благостта и милостта казват на дявола, когато ти го смърдяш и му кажеш да се махне зад теб? Те казват: Дяволе, отивай също така и зад нас". Благостта може би казва на дявола: "Ти си болестта, а аз съм лекарството". Милостта може би му казва: "Освободи деня ми!" Ние сме в една битка, обаче не сме сами в нея. Не само Бог, Който живее вътре в нас е с нас да воюва, но също имаме и ангелите, на които Той е възложил грижата за нас. Това трябва да ни повдигне. Това трябва да ни говори: "Ти можеш да се довериш на Бога, защото Библията казва, че Той ще воюва твоите битки!"

Някои от вас трябва да подсвирнат от радост днес. Радостта иска да върви пред вас. Ако желаете да разпалите радостта си и тя да върви пред вас, знай, че благост и милост са зад вас и ангелите са наоколо, ще разберете че имате сила да бъдете смели, да бъдете пълни с безстрашие. Може да кажете: "Аз не мога да се радвам. Ти не знаеш през какво преминавам". Ще се погрижим и за това точно сега. Готови ли сте за това меча да отреже малко от вас днес? Да се върнем на Евреи 12:

Следователно и ние като сме обиколени от такъв облак свидетели, нека отхвърлим всяка тегота.

Някои от вас имат проблеми, които ви теглят на долу като олово. Би ли те направило да се чувстваш по-добре, ако ти кажа, че има още някой на тази планета, преминаващ през същото нещо като теб? Библията казва, че същите страдания, които понасяш ти, биват преминавани и от твоите братя. Няма да има никаква възможност за извинение в съдния ден: "О, Боже. Знаеш ли Ти, през какво преминавам аз?" Бог знае броя на космите на главата ти. Той знае колко стъпки си направил, колко пъти е било сърцето ти. Той те **СЪЗДАДЕ**. Той знае точно къде си!

Мога ли да бъда откровен с вас? Приятели, няма никой достоен да отиде отново в ада. Не позволявайте ситуации или състояния да ви потискат, отстраняват от любовта на Бога, да задържат от вас големи благословения! Делата на плътта ще ви изтощат, Ключката ще ви измори. Давид казва, че ако изчиствате живота си и живеете един покаян живот, това е здраве в тялото ви, докато може да се издигнете над греха. Но, когато позволите на малките неща да влязат в живота ви, това ще ви разболе; това ще ви кара да се обезпокоите, това ще ви притисне, това ще ви **ПОПРЕЧИ** да имате смелост. В името на Исус ние трябва да отхвърлим настрани нашите чувства. Ако някой не признава каква скъпоценност си като християнин, оставете настрани всички тези чувства на отхвърляне. Ако не видиш името си върху някоя дъска, остави това настрани. Ако неправилно са се отнесли с теб, остави това настрани. Ако се озoves в

спор по пътя към църквата, остави това настрана. Ако проповедника каже нещо, което не харесваш, остави това настрана. Ако децата ти не постъпват правилно, остави това настрана. Някои от вас държат и разчитат на своите чувства. Някои от вас обичат да са свадливи. Някои от вас си мислят, че получават много внимание като се самосъжالياват. Това няма да ви помогне! Когато започнеш да казваш: "Аз ще оставя това настрана. Аз ще стана смел. Аз ще стъпя върху съдбата. Аз ще пожъна това, което Бог ми е обещал", тогава ще ходиш в истината на Божието Слово.

Ако Бог е казал, че в последните дни ще излива Духа Си, а славата ще слезе, и има едно велико действие на Бога, което ще дойде на земята, то аз искам да съм точно в средата му. Аз не желая да стоя настрана и да казвам: "Това става в Африка. Райнхард Бонке го има. Това става с Кенет Копланд. Това става с д-р Лари Лий!" Вижете! Бог не е такъв, Който предпочита различните личности различно. Ако Бог не е такъв, то тогава Лари Лий не е по-добра личност от теб. Кенет Копланд не е по-добра личност от теб. Джеймс Робинсън не е по-добър от теб; Райнхард Бонке не е по-добър от теб. Стив Мънси не е по-добър от теб! "Господи, аз следвам моето чудо. Аз няма да отслабна".

Може би си мислиш: "О, ти не познаваш съпругата, с която живея, или съпруга с който живея. Ако ти имаше децата, които аз имам... Ако ти имаше моята работа... Ако ти имаше моите сметки... Ако ти караше колата ми. Знаеш ли, проповеднико. Аз имам вяра! Защото когато се кача в колата си аз не знам дали тя ще запали или не. Когато карам по пътя, аз имам вяра, защото не знам тя ще върви ли или не. "Когато спре да върви, нека видим как твоята вяра действа. Риташ ли я и проклинаш ли Бога като казваш: "Просперитет - не вярвам на всичко това"? Дяволът се смее и казва: "Хванах те!" Ти не знаеш това, че Бог щеше да те благослови, но аз те хванах точно там, където исках. Ти отпадна преди да можеш да получиш твоего чудо". Прочети това в Библията. Бог беше обещал, че Израел щеше да притежава Обещаната Земя. Обаче, някои не влязоха в нея поради НЕВЕРИЕ. Те отпаднаха! В действителност, някои от тях обикаляха наоколо и обезсърчаваха други хора като се оплакваха за всяко дребно нещо, което се изпречи пред тях. Те не харесваха Мойсей. Те не харесваха манната, която Бог им осигури. Те не харесваха еднообразието на дните си. Бог не ги допусна в Обещаната Земя, защото Той задържа благословенията Си от тези, които се предават на обезсърчение. Ти трябва да оставиш настрана; трябва да се научиш да се съпротивиш.

Не можеш да седнеш отзад и да си казваш, че си никой, че никога няма да постигнеш нищо. Знаеше ли, че Библията казва за това как първите ще бъдат последни, а последните ще бъдат първи? Ти СИ никой. Ти трябва да се отърсиш от всички тези пречки. Хвани здраво юздите на твоя ум. Разтърси ги. Няма значение къде си бил роден, къде работиш, какво образование имаш, колко пари имаш в банката. Ти имаш превъзходно богатство за милиарди долари вложени между ушите ти и когато почерпиш от него, ще намериш, че Бог е вложителя, Ти си бил сътворен по образа на Бога. Почерпи от ресурсите, които Той е оставил на твое разположение. Спри да позволяваш на дявола да ти отнема тези неща, които Бог ти е дал! Не се изморявайте да вършите добро и не ОТПАДАЙТЕ!

6 - Непокколебима смелост

Бъдете силни и дързостни, не бойте се нито да се страхувате от тях; защото Господ твоя Бог, той е Който върви пред тебе; не ще отстъпи от тебе, нито ще те остави. Второзаконие 31:6. Най-големият изпит за смелост на земята е, да се понесе загуба без обезсърчение. Точно това е, което Исус направи в Гетсимания, когато наведен ронеше самотно сълзи, измъчван от агонията на момента и обстоятелствата. Той никога не се обезсърчи. Той понесе поражението без да бъде

поразен, точно както понесе греховете ни без да стане грешник. Той се молеше за извършването на Божията воля, не Неговите лични плътски желания. Неговият ум беше установен, Неговата концентрация беше единствено върху това да угоди на Своя Баща. Внимание към работата, която предстои е тайната за сила. Не съществува нищо в сърцето, което преди това да не е било родено и подхранено в ума.

Ще опазиш в съвършен мир непоколебимият УМ, защото на Тебе уповава. Исая 26:3.

Непоколебим: привързан здраво към една кауза, установен, определен. Без разлика на задачата, която може би се опитваме да постигнем, всеки един включително и Самия Христос – ние трябва първо да фиксираме ума си да го направим. Било, че нашата мотивация е вяра, надежда, любов или дори дързост, ако умовете ни не са въввлечени, не бихме могли да го постигнем. Ако сме несигурни в умовете си, ние ще бъдем несигурни и в сърцата си. Може би сте чували израза, който и аз съм чувал: "Умът ми ми диктува едно нещо, а сърцето ми казва нещо друго". Често употребявана фраза следва изявление от този вид: "Следвай сърцето си". Не се заблуждавайте от едно сантиментално клише. Ако сте допуснали греховно естество да се настани във вашия ум за известно време, това греховно семе най-накрая ще проправи своя път към сърцето ви. Затова, дори и ако сте обновили своя ум, напълно възможно е сърцето ви да бъде в конфликт с вашия ум.

Сърцето е измамливо повече от всичко и е страшно болно... Еремия 17:9

Твоето сърце не винаги ще те води в правилната посока. Умът на човека ще моделира човека: Добрите мисли дават добър плод; лошите мисли дават лош плод. Когато нашите молитви са в хармония с нашите мисли и действия, това е момента, в който ние сме единни пред Бога; тогава е времето, когато Бог може да даде отговор на нашите молитви.

Да се обнови твоя ум означава той да се пробуди отново или да се попълни; или просто казано-да се съживи. Нуждаем ли се от съживление? Разбира се да! Целият свят се нуждае от съживление. Но къде започва то? Как може да започне? С години до днес църквата е говорила за съживление и за голямата нужда и желание за него, но основно това е всичко, което е било направено. Всички ние сме така загрижени да подобрим нашите обстоятелства, обаче често чувстваме желанието да подобрим себе си. Ние винаги ще отразяваме това, което сме и никога, което искаме или трябва. Как въобще можем да очакваме някога да променим света, когато намираме за толкова трудно това да променим себе си?

... но преобразявайте се чрез обновяването на ума си... Римляни 12:2

Да се преобразим означава да се направи нов, за да бъде напълно променен. Звучи доста просто. Само едно единствено нещо е необходимо, за да може въобще да се започне най-великата задача: ПРОМЕНИ УМА СИ!!! Спри точно тук за момент и премисли какво е преминало през ума ти за последния месец: политика, религия, бизнес, училище, брак, семейство, взаимоотношения и т.н. до безкрай. Аз съм напълно сигурен, че може да се прегледа този кратък списък като всяко едно нещо от него се приложи за вашия личен живот и да намерите трудности, обезсърчение, конфликт - всички те са съставки за свръх стрес. Животът, както знаем, ще продължи докато умрем; а след това, той все още продължава-просто в една различна форма. Странанието е част от живота. Това е една от действителностите, които трябва да проумеем. Как избираме да се справяме с трудностите, с които се сблъскваме ще формира, а след това и покаже най-нашея характер.

Някъде от миналото до нас е достигнала историята за трима мъже, които помагали за изграждането на една катедрала. Минувач, наблюдавайки един от мъжете,

който копаел, за да подготви място за основата, го попитал какво прави. Между няколко лопати пълни с пръст, той измърморил: "Копая дупка".

На друг зидар бил зададен въпроса и той отговорил: "Не виждаш ли, правя стена?"

Друг работник пък бутал количка пълна с камъни отивайки към строежа. Когато и той бил запитан със същия въпрос, неговото лице засияло от ентузиазъм. Той отговорил: "Аз строя катедрала". Успехът за всяко нещо изисква две жизнено важни съставки. И двете могат да бъдат развити посредством широкия поглед, който се простира отвъд временните трудности и разочарования, към една по-велика цел от това, което е пред очите в момента. Какво правиш с твоя живот? Дали просто си запълваш времето или градиш нещо трайно и заслужаващо труда.

Едно правя като забравям задното и се простирам към предното... Филипяни 3:13 Защо Бог трябва да ни поверява нещо, ако ние не проявяваме никакъв интерес към него? Ако ние постоянно приемаме предизвикателствата в търсенето ни на успех, въпреки пречките и трудностите, носейки страст в сърцата си за каузата, за която се борим, то тогава ние заслужаваме доверие. Не позволявайте минали неудачи да диктуват целите ви за бъдещето. Оставете загубите назад; запомнете уроците, които сте научили. Постоянството е един мощен елемент от победата и успеха. Хелън Келър веднъж казала следното: "Никой няма да се съгласи да пълзи, когато чувства подтик да лети". Но ония, които очакват Господа ще подновяват силата си, ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат. Исаия 40:31

Ние знаем как да нарисуваме една красива картина в ума си, да си създадем виждане за това как действително би могло да бъде да вървим силни без да отпадаме или да се извисяваме на крила като орли. Но все още някои смятат, че това е една твърде красива картина, за да бъде реалност в живота им. Те отпадат поради липсата на постоянство за постигане на техните мечти.

Всичко писано за успеха и дързостта звучи хубаво; понякога дори звучи доста просто. Много хора могат дори да вземат тези писания и да ги приложат в своя живот. Но какво мислиш ти, който смяташ, че всичко писано в тази книга е за някой друг, а никога за теб?

Тези хора, които не вярват в себе си? Тези, на които представата им за себе си е толкова ниска, че трябва да стигнат и докоснат дъното? Тези, които поставят под въпрос своето достойнство и ценност като човешки същества?

Ентузиазъм и дързост са две думи, които карат някои хора да се чувстват много неудобно. Човек, който страда от ниска самооценка не може да отговори на изискването да бъде дързостен. Такива нямат въобще от нея в себе си!!! Те не могат да бъдат ентузиазирани относно един начин на живот, който дори не могат да си представят във въображението.

Хора, които имат ниска оценка за себе си, смятат, че са по-ниска форма на живот. Те вярват това както със сърцето си, така и с умовете си. Някъде в хода на живота си, те са преживели някаква опустошителна травма било умствена, физическа или сексуална. Това е огромна част от живота им дори години, след като трудността се е появила. Ако те никога не се противопоставят на своята ниска самооценка и не се справят с нея, то тя ще продължи да подяжда ниска себепреценка и себеуважение. Затова, би било безполезно за някой в това разположение на ума да се опитва да се хване за дързостта като разрешение на проблемите си. Точно затова аз започнах тази глава с Второзаконие 31:6

Бъдете силни и дързостни, не бойте се нито да се страхувате от тях; защото Господ твоя Бог, той е който върви пред тебе; не ще отстъпи от тебе, нито ще те остави,

Алелуя! Когато родителите се отказват от теб и те дават за осиновяване, Той никога няма да те остави, нито ще те забрави. Когато сърцето на твоя верен партньор в брака затича лудо към ръцете на някой друг, Той няма да те остави, нито, ще те забрави. Когато всеки приятел е оглушал и е твърде зает за да чуе твоя сърдечен вик, Той никак няма да те остави, нито ще те забрави. И тези от вас, които все още бягат от единствените ръце, способни да ви прегърнат изцяло, Той никога няма да ви остави, нито ще ви забрави.

Всеки един от нас е направен страшно и чудно. Бог обича всички нас еднакво и всеки един от нас има нещо, което да даде на света. Спусни ведрото през стената на твоята душа и сподели това, което може да се намери, каквото и да е то. Ако кажеш, че там няма нищо, тогава можеш да наречеш Бог крадец. Бог е поставил във всеки кладенец по нещо, което да се сподели с някой друг. Той не пълни само някои, а други да оставя сухи. Той е създал всички ни еднакви, без значение какво е това, което те кара да се чувстваш без стойност. Приеми утехата на Христос, защото е възможно да видиш по-нататък въпреки сълзите, отколкото през телескоп.

Скръбта никога не е била назначавана да унищожи някого; тя може да изгради по-голяма сила. Има благословение изпращано от Бога във всяко бреме или тъга, ако само го осъзнаем. Печален е нашият Йоан Кръстител, облечен в неприветливи дрехи, с груби ръце, синът на пустинята, кръщаваш ни с горчиви сълзи, проповядващ покаяние. Обаче, след него идва милостивия, любящ изцеляващ Господ, Който говори за мир и радост в душата. Някой от вас не вярвате, че въобще бихте могли да придобиете дързост или смелост, за да постигнете вашите цели, но първата и най-важна стъпка на дързостта е да допуснете Бог да изцели вътрешния ви човек. Нужно е човек да е много смел за да признае и приеме; един страхлив човек никога няма да сподели печалната чаша.

По-полезна е печалта от смеха; защото от натъжеността на лицето сърцето се развеселява. Еклесиаст 7:3

Смелостта не е просто една от добродетелите, но тя е форма на всички добродетели в момента на изпитание, момента на най-висшата действителност. Смелостта посреща страха и по този начин го овладява. Много от нашите страхове са тънки като оризова хартия, и една единствена смела стъпка на дързост би ни превела чисти през тях. Страхът беше този, който създаде боговете на този свят; дързостта създаде царете. Най-добрият отговор за страха е да се има здраво разбиране за това, какво означава да си приет от Бога.

... Освежава душата ми... Псалм 23:3.

А на Тогова, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнимо повече отколкото искаме или мислим... Ефесяни 3:20

Неговата сила действа в нас - в нашите сърца и умове. Той може да направи несравнимо повече от това, което искаме или можем да си представим. Нашите въображения са очите на душите ни. Реалността, всъщност, си има своите ограничения; от друга страна, света на въображението е дързост. Ние не трябва да преживеем ситуации, за да можем да си ги представим; нашето въображение компенсира недостатъка ни от опитност. То е източник за нас, позволяващо ни да имаме интуитивно разбиране.

Обаче, въображенията ни могат да достигнат дотолкова далеч, доколкото им позволим. Те могат да си останат там, където са започнали, обикаляйки наоколо из главите ни; или пък можем да ги доведем до действителността посредством типа виждане, който ни дава способността да виждаме това, което все още не съществува.

Някой е казал, че на хората не им липсва сила; липсва им воля. Колко вярно е това! Исус се молеше: "Не моята, но твоята воля да бъде". Болшинството от обществото

днес живее, като че ли са се молили: "Не Твоята воля Господи, но моята да бъде". Когато нашият отклик спрямо дадена ситуация излезе напълно извън нашите чувства или погрешни разбирания, тогава ние не сме позволили да бъде извършена Божията воля. По-скоро ние сме я свели до нашата собствена воля. Нашият характер отразява нашата воля. Така че, бъдете много внимателни как откликвате на обстоятелствата във вашия живот; може би няма да издържите.

Волята на човека е по-силна от физическата му сила. Колко от нас са виждали или чували за някой, който е лежал на болничното легло със седмици, а дори и месеци, умиращ от бавна смърт? Той продължава да съществува далеч след лекарските прогнози и често лекарите са неспособни да обяснят причината за това. Болестта е повредила физическото тяло докато някои от пациентите повече не приличат на предишния човек. Какво ги кара да продължат да съществуват? Тяхната воля!!! Когато накрая те изчерпят силата си в борбата с болестта си, тогава тяхната воля дава място на очевидното.

Бог е вложил воля във всяко човешко същество. Тя е единственото нещо, над което Бог няма краен контрол. И защо е така? Защото Той желае всеки от нас доброволно да Му служи. Той не налага, а и никога няма да наложи Себе Си на някого.

Много явно е, че Бог има всички отговори на всякакви въпроси, които могат да възникнат. От време на време, обаче, ние не сме радостни от отговорите, които получаваме, но Той, в действителност, отговаря на всички тях. Ако Бог е нашия речник, който да даде дефиницията на отговора за нашите проблеми, изглежда като че ли най-накрая ще ни се струва, че ние трябва да търсим преди да намерим. Трябва да чукаме преди да очакваме, че ще ни се отвори някоя врата. Мнозина от нас просто са спрели да търсят. Ние сме привикнали с нашата слепота. Осия 10:12 ни казва да разработим неораната земя, защото е време да потърсим Господа. Защо има толкова много хора, които си остават в това състояние на ума, сърцето и волята? Да се търси Господа изглежда нещо, което е лесно да се прави. Защо не го правим? Къде е пламъка? Къде е желанието? Дали ни липсва Духа, Който да подбужда в нас желанието или искрата, която възпламенява огъня? То е все още вътре в нас, неизползвано. Раздвижете дарбите, които са вътре във вас!

Той възнаграждава тия, които Го търсят. Евреи 11:6

Но търсете Божието Царство и всичко това ще ви се прибави. Лука 12:31. Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори; защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на тогава, който хлопа ще се отвори. Матей 7:7.

Но първом търсете Неговото Царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави. Матей 6:33

Потърсете Мене и ще живеете. Амос 5:4 Посейте за себе си по правда, пожънете с милост, разработете престоаялата си земя; защото е време да потърсите Господа, докле дойде и ви научи правда. Осия 10:12 И ще ме потърсите и ще ме намерите като ме потърсите с цялото си сърце. Еремия 29:13 Търсете Господа докле може да се намери, призовавайте Го докато е близо. Исая 55:6 Аз търся ония, които призовават Мене, и ония, които Ме търсят ревностно ще Ме намерят. Притчи 8:17.

Ония, които търсят Господа няма да бъдат в оскъдност за никое добро. Псалм 34:10 Търсете Господа и Неговата сила; търсете лицето Му винаги. Псалм 105:4.

Всички от тези току що посочени стихове имат нещо общо помежду си: да се търсят и намират отговори. Търсенето на някого или нещо, изисква действие. Действието изисква дързост. Достатъчно дързостен ли си, за да действаш?. Имаш ли си достатъчно силна кауза, на която да откликнеш? Исус беше нашия окончателен пример за това на кого да подражаваме и за кого трябва да живеем.

Защото в Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството и вие имате пълнота в Него (Христос), Който е глава на всяко началство и власт. Колосяни 2:9, 10. На нас ни е дадена тази Божественост като живеем напълно и изцяло в Христос. Този дар ни дава сила да управляваме над всяка власт и авторитет. Причината, поради която ни изглежда, че всяка власт и авторитет владеят над нас е много проста: Ние не сме изпълнени с Христос; нито ние сме изцяло в Него.

Да се утвърдят сърцата им, бивайки свързани заедно в любов и в придобиване в пълно богатство съвършеното проумяване, за да познаят Божията тайна, сиреч, Христос, в Когото са скрити всичките съкровища на премъдростта и на знанието. Колосяни 2:2, 3.

Липсващата част, позната също и като липсващия МИР, се намира единствено в Христос. Ние никога няма да можем да я придобием напълно, докато ние - тялото Христово, не сме обединени в любов. Тогава ще можем да преживеем пълно разбиране, за да може тайната да бъде разкрита.

Единството няма да се създаде от само себе си, то трябва да бъде създадено.

Претърпявайте се един друг и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого; както й Господ е простил вам, така прощавайте и вие. А над всичко това облечете се в любовта, която свързва всичко в съвършенството. Колосяни 3:13, 14. Не можем да си позволим да ставаме нетърпеливи с онези членове от Христовото тяло, които в момента още не са научени. Всички ние все още се учим. Някои са научили по-велики и по-задълбочени уроци, отколкото други. Научилите тези уроци имат отговорността да бъдат търпеливи с онези, на които все още им предстои да преминат през техните лични изпитания. На нас ни е заръчано да живеем в мир с тези, които не разбираме, а дори и с тези, които разбираме.

Молим ви още, братя, увещавайте безчинните, насърчавайте малодушните, поддържайте слабите, бъдете търпеливи към всички. 1 Солунци 5:14

Ние трябва да действаме с любов по отношение на поръчението за всичко, което ни е заповядано да вършим. Всичко, което Исус направи, Го направи с любов. Понякога ние погрешно тълкуваме любовта и нейните най-пълни способности. Любовта не е само нещо нежно. Тя също е и действие на сила. Силата на Исус е дълбока любов. Не е нужно да ви напомням, че Исус беше най-дързостния мъж, Който въобще някога е ходил по лицето на земята. Да имаш дързостта да кажеш на дванадесет мъже "Следвай ме", изисква дързост, която не е често срещана. И на всичко отгоре те Го последваха! Той не ги молеше; Той просто им каза това, което очакваше от всеки един от тях. Това не беше направено по някакъв суров начин; напротив, всичко беше изговорено с любов. Той разпозна възможностите на тези дванадесет мъже. Те не бяха царе или свещеници; те просто бяха обикновени хора, точно както теб и мен. Между другото, те биха могли да бъдат посочени в училищната книга на годината като "Дванадесетте, които в никакъв случай не са начело". Това беше точната причина, поради която Той ги избра. Не са ли изумителни спомените, които се явяват, след като ти прекараш достатъчно време с Исус?

Има и едно друго определение, което не е посочено в речника на Уебстър, обясняващо дързостта. Това определение е име, а това Име е ИСУС! Бог Го превъзвиши до най-високото място на авторитет и Му даде Неговото име, което е далеч над всяко име. Пред името на Исус всяко коляно ще се преклони и на небето и на земята, да, дори и под земята. Всеки език ще изповяда, че Исус Христос е Господ за слава на Бог. Виждате ли, ако Исус Христос живее във вас, вие имате дързост; защото Той е Дързост. Ето защо в книгата Деяния, хората се молеха за дух на дързост, Който да дойде върху техните лидери. Духът на Исус. Същият Дух, изяви действията на дързост, показани от Самия Христос на тази земя.

Ние не ще успеем, нито пък можем да постигнем каквото и да е нещо с нашите таланти или способности. Единствено чрез Христос, който работи в нас и чрез нас, ние ще можем да бъдем способни да говорим Словото дързостно; да полагаме ръце на болни и да виждаме как оздравяват не чрез нашите собствени ръце - но позволявайки на Исус да докосне някого, чрез нашите ръце. И тъй, ако има някое утешение в Христос, или някоя утеха от любов, или някое общение на Духа, или някое милосърдие или състрадание, направете радостта ми пълна като мислите все едно, като имате еднаква любов и бъдете единомислени и единомислени. Не правете нищо от партизанства или от тщеславие, но със смиреномъдрие Нека всеки счита другия по-горен от себе си. Не гледайте само за своето, но всеки и за чуждото. Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христос Исус, Филипяни 2:1-5.

Разбрали ли сте вече, че да си изпълнен с Исус, означава да си изпълнен с Дързост? Било че си интровертен или екстравертен; няма значение дали си боязлив, или слаб, или дори безпомощен по всяка вероятност. Ако си приел Христос като твой Спасител и си бил опростен, то тогава ти си един превъзходен кандидат за това, да преживееш пълнотата на Бога. Не съществува нищо, което да може да те възпре да учиш, да познаваш истините както и да възплътиш силата на любовта, за да разбереш Божието огромно изобилие и да използваш всяка една отделна възможност от нея.

Да се всели Христос във вашите сърца чрез вяра, тъй щото, закоренени и основани в любовта да бъдете силни да разберете заедно с всичките светии, що е широчината и дължината, височината и дълбочината и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните до цялата Божия пълнота. Ефесяни 3:17-19

Да се приеме Исус е много по-голяма отговорност, от това, което сме вярвали и сме били поучавани за толкова дълго време. Това не означава, че трябва да отделим себе си от света, единствено, за да сочим с пръст за осъждане към "тези там". Хората трябва да знаят всичко, което приемат, когато се спасяват. Ние трябва да облечем природата на Самия Христос, а не природата на лицемерните първосвещеници. "Ти не заставаши пред съдилището, когато предаваш живота си на Бога; ти получаваш една задача. Трябва да започнеш да обичаш всеки един, с който имаш контакт, получаваш възможността да споделиш този, Който живее вътре в теб. Позволено ти е да бъдеш имитатор на Бога.

Активирай Исус вътре в теб. Позволи Му да живее извън теб. Както и вътре в теб. И сега, кажи ми: Имаш ли Дързост? Ако да, какво правиш с нея?

Защото всеки има да носи своя си товар. Галатяни 6:5.

Искате да ми кажете, че аз трябва да си върша моята част ли? Аз трябва да бъда дързостен, смел, безстрашен, храбър? Трябва да позволя на светлината ми да свети ли? Трябва да споделям Исус ли? Ако ще бъдеш част от тялото Христово, то БЪДИ част от Неговото тяло: Бъди част, която е жива; бъди човек, който Той може да използва, за да го споделиш с някой друг. Не си позволявай да западаш. От Когото цялото тяло, сглобявано и свързано чрез доставянето от всяка става, според съразмерното действие на всяка една част, изработва растенето на тялото за своето назидание в любовта. Ефесяни 4:16

7 - Никое оръжие не може да устои против нас

Князът на въздушната власт, самия Сатана, заедно с всички демони под негово командване, е против служението на църквата на Господ Исус! Те мразят дързостта, която прокламира, че тяхното управление е към края; че това служение възнамерява да нанесе трайна повреда на царството на тъмнината.

Исая 54:1

Весели се неплодна, която не раждаш; запей с радост и възкликни, ти, която не си била в болките на раждане; защото повече са чадата на неплодната, нежели чадата на омъжената, казва Господ. Уголеми мястото на шатъра си, и нека разширят завесите на жилищата си.

НЕ СЕ СКЪПИ... Ние не трябва да щадим нищо за каузата и целта, за която Бог ни е изпратил на това време и място. В първия стих Исая ни напомня, че е имало време, когато не сме раждали деца, не сме давали плод. Но той ни казва, че трябва да продължим и да пеем въпреки всичко. Вторият стих ни насърчава да уголемим мястото на жилището си, да разширим нашите хоризонти, да вървим напред както видението ни води. След това ни се казва, че ние НЕ трябва да СЕ СКЪПИМ. Трябва да стъпим в следващото измерение, където ние не скъпим себе си по отношение на нищо, за да отидем там, където Бог би ни отвел. Ние ще разширим царството - с още 500 тийнейджъри, с още 500 до 1000 възрастни - вашите съседи, вашите роднини, вашите колеги и приятели.

... продължи въжетата си и закрепи коловете си;

Исая е говорил тук за една строителна програма. По неговото време, хората са живели в палатки, корените на Исая - скинията - била палатка. Вероятно бихте казали, че съживлението трябва да дойде първо, а след това разширението ще се яви като резултат. Божият план винаги е бил първо да разширим шатъра, а бебетата да дойдат по-късно.

Бог е говорил на църквата, че е време да разширим нашите граници, така че да можем да обхванем една цяла нова група от хора. Бог е казал, чрез знанието дадено по откровение на Неговите вестители, че това разширяване няма да бъде малко нещо - то е гигантско! Да се върнем на Исая 54, като този път започнем от 3-ти стих:

Защото ще се разпространиш надясно и наляво; потомството ти ще завладее народите и ще населят запустелите градове.

Има запустели места в нашата страна. Места, които не са духовни. Те трябва да бъдат населени от духовни неща.

Стих 4:

Не бой се, защото не ще бъдеш поругана; и не се смущавай, защото не ще бъдеш посрамена; защото ще забравиш срама, който си изпитвала в младостта си, и няма вече да помниш укора, който си носила във вдовството си.

Имало е хора, които са напусkali църквата, казвайки: "Това никога не ще се случи тук". Но Бог ни е обещал, че ако се разширим, когато Той ни говори, то ние няма да се посрамим във времето когато е имало малко съживление помежду ни. Има хора, които биват прибавяни към църквата редовно. В нашето местно събрание имаше повече от сто души, които приеха кръщение в Духа в една сряда вечер! През периода на отпуските! В сграда, където никога не сме сигурни каква ще бъде температурата през време на службата! Във време, когато мнозина други бяха казали, че църквата ни не дава плод!

Стихове 5, 6 и 7:

Защото твойт съпруг е Творецът ти, чието име е Господ на силите; и Изкупителят ти е Святият Израилев, Който ще се нарече Бог на цялата земя, защото Господ те повика като жена оставена и наскърбена духом, да! Жена взета в младост, а после отхвърлена, казва твоя Бог. Оставих те за малко време, но с голяма милост ще те прибера.

Имало е някои обезсърчаващи моменти, лично за мен, а и за нашата църква в северозападна Индиана. Имало е моменти, когато дяволът ме е карал да вярвам, че хората в нашия район не желаят да имат прогресивна и духовна църква. Имало е

моменти, когато съм поглеждал към нашия имот и съм чувствал като че ли сме достигнали горе долу до там, докдето сме щели да стигнем. Имало е трудни моменти с нашите младежи; било е време когато сме викали към Бога за някой посветен, осветен и гледащ напред младежки пастор. Имало е време, когато сме боледували за лидери на нашите деца, за музикалната ни програма, за отдела ни за християнско образование. Всяко служение в църквата ни е чувствало въздействието на сатанинските атаки върху нас. Чувствали сме се изоставени. Обаче, Бог ни уверява с това писание, че няма да бъдем посрамени; няма да се притесняваме относно това, че Той ще ни изостави. Той ще излее велика милост; Той ще извърши велики дела докато напълно забравим пустите времена; и ще има едно голямо разширяване и изливане на Неговото присъствие и благословения в нашия живот. Алилуя!

В осмия стих Исая продължава да обяснява: В изобилието на гнева Си скрих лицето Си от теб за един миг; но с вечна благодост ще се смиля за теб, казва Господ, Изкупителят ти.

Бог е мислил да скрие лицето си от нас; Той е мислил да отнеме Духа Си, да позволи местата ни да бъдат запустели. Там, където хората имат увереност в техните условия на работа с химически вещества, в партии, Бог няма да действа в тях. Исая говори за колебанието в сърцето на Бога да се довери отново на Своето творение. Но това е траело само за момент. Аз съм радостен да оповестя, че Той отново е обърнал лицето Си към нас; Той е обещал да ни насочва, да излее Духа Си, да изцели земята!

Защото за Мене това е като Ноевите води; понеже както се заклев, че Ноевите води не ще наводнят вече земята, така се заклев, че вече няма да се разгневя на тебе, нито да те смъмря. Защото, ако и да изчезнат планините и да се поместят хълмовете, пак моята благодост няма да се оттегли от тебе, и заветът Ми на мир няма да се помести казва Господ, Който ти погазва милост. От наскърбена, смутена, безутешна, ето, Аз ще постеля камъните ти в красиви цветове и ще положи основите ти от сапфири; ще направя кулите ти от рубини, портите ти от антракс и цялата ти ограда от отбрани камъни. Исая 54:8-12

Бог се приготвя да изпрати злато, сребро, скъпоценни камъни - най-доброто, което има да предложи помежду нас. Тъй като има някои хора, които не се боят да умрат за каузата, Той ще изцели земята ни! Благоденствието ще разцъфне! Светът ще гледа на хората на правдата със страх и трепет. Библията казва, че в последните дни Неговите люде ще наследят богатството на нечестивите. Ние сме светлината на света; ние сме хората, които ще бъдат новината. Божият народ няма да бъде повече презиран, смятан за приумица, които не могат да успеят в този свят и затова живеят за друг свят. Положението ще се завърти обратно.

Светът започва да се замисля все повече за това какво е направил за себе си. Има един вик: този свят е застанал пред промяна. Точно преди Второто Пришествие изливането на Божия Дух ще бъде толкова велико, та ще засрами Холивуд. Преди Бог да завърши всичко тук, мислителите на този свят ще обръщат повече внимание на младите хора, които казват: "Задръжте си вашите чудесни неща, вашите бели кръстове и хапчета. Аз се обърнах към Исус и това промени живота ми". Ето това ще оформи заглавията!

В областта в която аз служа е имало трудни времена; но Бог ми е казал ясно, че всичко, с което света, плътта и дявола биха могли да ме изкушат, не могат въобще да започнат да се сравняват с онова, което Той ще направи лично за мен и за нашата част от Христовото тяло. Били сме тласкани от много бури, разнообразни по вид; не сме били успокоявани. Колкото повече се приближаваме до идването на Господа, толкова повече Сатана знае, че времето му е късо.

Ако комунизмът е бил силен - а той е бил - стотици са избити заради евангелието - то влиянието на ислямското учение е още по-силно. Били сме тласкани напред и назад от всички духове в нашия свят. Бог взе една армия, която да отиде в Близкия Изток и там стана отварянето на много сърца.

Сатана знае, че времето му е кратко, така че той се повтаря в едни тридесет до четиридесет годишни образци за време. През шестдесетте той донесе един голям бунт между младите хора. Обществото ги нарече "хипита" и "дългокосите елитни деца". Това не беше толкова в средните училища, защото там все още имаше дисциплина. Днес, средните училища са загубили битката за дисциплина, защото те са изплашени до смърт от съдебни процеси.

Наркотиците бяха преобладаващи между хората в колежа през шестдесетте. Бунтът победи и дисциплината излезе извън вратата. Не съществуваше авторитет. Проектът се разпадна. Расовите проблеми ужасно нараснаха. Когато Джон Ф. Кенеди изпрати войски в Бей Джин през 1962, тази страна имаше повече военна мощ от всяка друга в света. Кенеди беше убит година по-късно. Доктор Мартин Лутер Кинг, младши, маршируваше по улиците, за да се опита да събере белите и черните хора заедно. Размирици избухнаха по улиците. Беше ужасяващо. Никой не победи.

През седемдесетте дойде Виетнам. Петдесет до шестдесет хиляди от нашите момчета умряха. А ние дори не знаем защо ги изпратихме на война! В същност, в тези дни ние дори нямахме Президент, който да има смелостта да каже: "Нека обявим Война и да я спечелим!" Това беше просто една политическа каша. Все още днес има хора в нашите събрания, чиито мозъци са изтрити, защото не знаят за какво са били изпратени, а те се чувстват виновни и посрамени от това, което е направено на тях и чрез тях. Смятам, че Сатана си е мислел, че Исус Христос идва през осемдесетте и натискаше газ до ламарината да прави всички което би могъл, за да събори Християнските ценности. Той въведе хеви метъл, рок музиката в нашето общество през тези времена. Наркотици... бунт... дива музика. Сатана извади най-вече неговите тежки оръжия.

Сега сме в деветдесетте, тридесет години по-късно и същите неща стават точно пред очите ни. Това, обаче, не започна в колежа. Сега то е в средните училища! Той се е фокусирал на учениците в тях, нанесъл се е в тяхното поле. Той планира да ги убие, да ги направи дотолкова умствено болни, та да не могат да учат. Средната възраст на самоубийците е четиринадесет! На всеки деветдесет секунди един тийнейджър умира или от свръх доза или си пръска мозъка. Някои мразят себе си. Някои мразят родителите си. Други мразят приятелите си. Няма нищо, за което да се живее. Средно, половината от тях са минали през най-малко един развод; те виждат прелюбодейството като начин на живот за своите родители. Те виждат алкохолизма като вцепяващо средство пред ужаса за посрещане на всекидневния живот. Те виждат чародейството, окултизма и лицемерието чак когато им стигне до душата. Къде е църквата? "Аз не харесвам този вид музика; трябва да издържим за да спасим децата си". Аз не говоря за компромиси. Аз говоря за това, да достигнем децата.

Погледнете отново в Исая 54, като започнете от стих 12:

Всичките ти чада ще бъдат научени от Господа; и голям ще бъде мира на чадата ти. С правда ще се утвърдиш; далеч ще бъдеш от угнетението, защото не ще се боиш, далеч от ужасяването, защото не ще се приближи до тебе.

Бог ми говори неотдавна. Неговото послание беше: "Не се притеснявай от заплахите, не се притеснявай от бандите. Не се притеснявай от военните диктатори. Не се притеснявай за картелите. Ако аз не мога да те закрилям, никой не би могъл да го направи".

Ето всички може да се съберат против тебе, обаче не чрез Мене; всички ония, които се съберат против тебе, ще паднат. Ето, аз създадох ковачът, който раздухва въглищата в огъня и изковава оръдие за работата си, аз създадох и разорителят за да съсипва.

Бог е изпратил разорител във всяко общество, който ще стои там с определена цел; да разорява - да съсипва -всяка сила, която се повдигне срещу Божия помазаник. Това не са републиканците, нито демократите; не е дори и независима партия; не е нито пък и профсъюзи. Нека да ти кажа къде е това: Това е църквата и Божието Царство. Сатана казва: "Ела тук горе на пътя и да гледаме шоуто там долу". Той се смее в лицата ни и съобщава, че ще загубим нашите деца, че той ще накара нашите деца да ни мразят и да мразят всяка власт; че той ще ги изпълни с бунт и ще ги накара да мразят Бог. Преди четиридесет години никога не би чул някой да казва: "Аз служа на Сатана". Обаче, днес това е една много популярна религия в Америка.

Преди, който и да е град в Америка да бе преживял голям растеж или икономическо развитие, е имало молитва. Знаете ли защо Чикаго се развива добре? Мислили ли сте някога за това? Защото имаше човек на име Д. Л. Муди, който паднал на коленете си преди сто години и казал: "Боже, благослови този град!" Забравили сме големия Чикагски пожар, който унищожи града и всички жители на Чикаго паднаха на коленете си и се покаяха. Избухнало съживление и Бог казал: "Аз ще го благословя". Нищо не става в никое общество, докато хората не паднат на коленете си, не смирят себе си и се помолят, и тогава Бог изцелява земята.

В църквата, в която аз служа, ние дадохме обещание пред Бога преди шест години, че ще се молим всеки ден. Бил съм в залата, когато не сме могли да включим отоплението тъй като бяхме много бедни; дъхът ми се виждаше като бяла пара, докато се гушех в палтото си рано сутринта, замръзвайки докато се молех. аз израснах в тази област. аз обичам тази област. Бих могъл да изплача една кофа сълзи за пораженията, които дявола е причинил в тази земя, имало е моменти, когато съм искал да напусна това място поради товарите, които станаха толкова тежки. Сатана ме изкушаваше с покани от други места, които обещаваха да ми дадат цялата подкрепа, от която се нуждаех, да ми осигурят дори повече неща отколкото аз бях искал, да ми дадат полесен път, по който да пътувам. Когато за първи път дойдох тук, аз се хванах гуша за гуша с един профсъюз, който беше ограбил нашия район. Един ден намерих бележка под вратата, която, накратко ми съобщаваше, че живота ми е към края си, ако не млъкна.

През последните няколко години Бог работеше с нас и чрез нас за изграждане на силни лидери, Бог вършеше нещо много мощно, тогава, Бог ми говори, че имаме болест, която пояжда това общество. Това са наркотиците и Той ми даде план. След това Той ми каза това:

Никое оръжие издигнато против теб не ще успее; а всеки език, който би се вдигнал против теб за осъждане, ще бъде осъден. Това е наследството на слугите Господни и тяхната праведност е от Мен, казва Господ. Бог каза: "Ако ти не се справиш с това, то ще убие децата ти и децата на твоите деца. То е порочно". Чародейството е по-силно от всякога. Една жена кмет, ме покани в нейния офис неотдавна и ми показа мястото за събиране на поклонници на Сатана, които се срещали нощем, за да правят магии, с които да я убият. Тя ме помоли да се моля и аз го направих. аз се молих ангели да дойдат и окръжат нейния офис. Смъмрих силата на духовете в името на Исус, който са я заобикаляли! По-късно тя ми каза, че нещо се е случило; те повече не се събирали на това място, а скалата, която носела техните символи, също я нямало.

Време е Църквата на живия Бог да се одързости и излезе срещу дявола. Трябва да се работи и по отношение на пласъорите на наркотици. Време е ние да застанем

безстрашно и да прогласим, че кръвта на Исус Христос очиства ВСЕКИ грях. Църквата трябва да приеме едно ново потапяне в силата на Бога, за да се моли за тези, върху които се е стоварвал дявола и които са били удряни между ръцете му. Никое оръжие издигнато против нас не ще успее! Не се безпокойте за хомосексуалистите помежду ви. Бог ще ги освободи! Не се страхувайте, че може да хванете вируса на СПИН от хора, които идват между вас. Бог ще ги изцели! Исус обеща на църквата в Марк 16:17-18:

И тия знамения ще придружават повярвалите; в мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят; змии ще хващат; и ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да го повреди; на болни ще възлагат ръце и те ще оздравяват. Не се безпокой за нищо друго, освен за твоята лична дълбочина в Него. Ако ти си истински вярващ, ако си погребал себе си в Него, твоите сили са се увеличили неизмеримо. Бъди дързостен ученик, защото Сатанинското царство е обречено да падне в ръката на Всемогъщия Бог на Вселената!

8 - Царството на Бога се взима насила

От дните на Йоан Кръстител до сега небесното царство насила се взима, и които се насилват го грабват. Защото всичките пророци и закона пророкуваха до Йоан: и ако искате да го приемете, тоя е Илия, който имаше, да дойде. Който има уши да слуша, нека слуша. А на какво да оприлича това поколение? То прилича на деца седящи по пазарите, които викат на другарите си, казвайки: "Свирихме ви и не играхте, ридахме и не жалеехте. Защото дойде Йоан, който нито ядеше, нито пиеше, и казват: Бяс има. Дойде Човешкия Син, Който яде и пие: и казват: Ето човек лаком и винопиец, приятел на бирниците и на грешниците! Но пак, мъдростта се оправдава от делата си. Матей 11:12-19.

Ако съм принуден да назова дара номер едно, който Бог ми е дал, предполагам, че това би било откровението за Писанието, което току що представих. Исус изговори тези думи след около две години от своето служение. Йоан е бил в затвора за известно време, а Исус е запитан от някои от Йоановите последователи, дали Той, Исус наистина е Месията. Исус им казва да предадат на Йоан, че слепи очи се отварят, куците скачат като елен и всичко, което той е проповядвал като предвестник на Исус се изпълнява. Когато те си тръгват, Исус изговаря тези думи.

Има различен превод, който представя думите по този начин:

Тези, които притежават пламенност и ревност ще имат небесното царство изявено в живота им.

Разширената Библия казва: Тези, които го вземат като скъпоценна награда протягат се, грабват го и бягат, настояват да го получат и работят с пламенна ревност и ентузиазъм...

Исус казва на Неговите последователи: "Аз свирях, направих всичко възможно, което бих могъл, за да ви обърна към евангелието. Аз ви изпратих Йоан, тъй като искахте святия човек от Бога, а вие казахте, че има бяс. Аз дойдох и ядох с вас правех обратното не това, което Йоан правеше и вие ме нарекохте винопиец и приятел на грешниците". Нашата църква и служението ѝ е считано за либерално. Имаме репутацията, че правим каквото и да е за да съберем тълпа. Хората от областта, където е разположена нашата църква, казват, че тази църква винаги се опитва да забавлява грешниците. Какъв комплимент!

Защо се получава така, че след като сме преживяли силата и присъствието на Бога като движеща сила в нашия живот за кратко време често пъти сме склонни да седнем и да се отпуснем? Защо имаме начина на мислене, който казва: "Е, когато и ти стоиш дълго, колкото мен в такава атмосфера като моята, и ти ще охладнееш"? Устата

ни не казва това, но действията ни го казват защо новоповярвалите купуват всяка касета, до която могат да се доберат, купуват си най-голямата Библия, която могат да намерят, купуват си четири или пет превода на Библията за да са сигурни, че получават пълното значение и смисъл на Словото, молят се по три или четири часа без прекъсване и го смятат за нищо? Дали те знаят нещо, което ние "утвърдените" вярващи не знаем?

Има хора, които са толкова небесно-настроени, че не са въобще добри за земята. Те ходят изправени, с вирната брадичка, проявяващи становището, че ще се включат в действието, след като почувстват действието на Духа в службата. Обаче докато това стане, те ще си стоят достойно и в благоприличие. А през цялото време те са пропускали откровението от думите на Исус. Влезте в църквата като забравите какво е било преди да сте пристигнали и какво ще дойде след като си тръгнете, и се фокусирайте да бъдете буйни за това, което става точно тогава и точно там.

Има едно отношение на агресивност, която трябва да култивираме в себе си. Когато влезем в църквата, ние трябва да пеем с цялата си мощ, трябва да се молим с жарта и пламенността на някой фанатик, длъжни сме да чувстваме, че никога не е достатъчно това, което можем да направим, за да покажем на Бог, че имаме предвид сериозна работа. Когато станем достатъчно "духовно зрели", за да почувстваме, че не се нуждаем от хваление и поклонение, че не е нужно да вълчим всичко от себе си, тогава се нуждаем от получаване на ново откровение за Исусовите думи. Ако желаш нещо от царството ще трябва да си го вземеш насила.

Когато нещо трагично влезе в нечий живот, не е ли интересно, колко агресивни стават хората. Интересно е колко удара получавам по вратата на моя офис, хора почти разкъсват мебелировката в отчаянието им за помощ. И знаете ли какво? Те получават помощ. Те стават агресивни поради ситуацията, в която са. Ходете пламенно в Духа, търсете Божието Царство, като го изразите с отношението си на присъствие в църковните служби, хваление и поклонение, с които желаете да Му угодите и ще имате едно такова преживяване с Бога, което никога преди не сте имали.

Някой ще трябва да понесе кръста в Америка. Някой ще трябва да застане агресивно против абортите, против княза на поднебесната. Някой ще трябва да се моли за царството да дойде и по тези земи. Някой ще трябва да се бори за време за молитва, за пробив в бариерите, на пожеланията на плътта като каже: "Каквото и да се изисква, аз ще бъда агресивен за Божието Царство!". Когато решиш в ума си, че искаш нещо от Бог, не е ли интересно, че го и получаваш?!

Има един свят, който умира и отива в ада. Единствената надежда за Америка е Божият народ. Понякога се чувствам като истински чужак между моите връстници, защото съм толкова завладян от желанието да обичам хората и да се моля за тях. Бяхме решили да направим нещо на лагера в Перадо, затова отидох на събранието на духовниците, които бяха вече там на мястото. Изправих се и предложих да разширим Божието Царство между студентите в колежа. Моите предложения са били винаги приемани като добри идеи, но тогава моментално беше отхвърлено като невъзможно там. Аз си помислих "Боже, защо направи това с мен? Защо съм толкова пламенен. Аз вярвам, че това е защото Бог ми помогна да развия духа на агресивност, необходим, за да се вземе царството насила.

Когато си помисля за Йоан на остров Патмос, когато си помисля за Стефан, който беше убит с камъни, когато мисля за църквата разпръсната по цяла Азия поради гонението, тогава не се чувствам странен. Когато започнем да ставаме агресивни за Исус, тогава ще видим царството на Бога да идва в нашата сфера на влияние. Бог върши работа между хората Си днес. Тези, които чуват думите казани от Него, ще променят своя свят!

Небесното Царство насила се взима, и които се насилят го грабват.

Ако ти го желаеш достатъчно силно, ти можеш да го получиш от Исус. Исус ни казва:

Нямате, защото не искате.

Събирахме се в църквата рано сутрин, за да се молим за нашите семейства, за нашите работни места за тази страна. Това не е лесния начин. Когато станем агресивни, аз си представям ясно, че ще започне война в небесата, и врага на душите ни ще бъде скован, ще беснее подлуден, изпускайки от хватките си нашите хора - конкретно нашите тийнейджъри. Когато станем агресивни в нашето търсене на царството ние ще можем да видим онези, които преди са били уловени от рок музика, наркотици и от общия хаос, обърнати към Исус. Те ще започнат революция в училищата, между техните връстници и родители. Но, това може да стане единствено, когато някой стане достатъчно агресивен, за да вземе Божието Царство насила.

Хората, които най-много получават от Бога са тези, които стават толкова агресивни в своя дух, че правят така както Евреи ни казва: те идват ДЪРЗОСТНО към престола и молят за това, което искат и се нуждаят. Те излизат против Сатана с цялата мощ на небето зад себе си и печелят битките си с него, понеже са приели предизвикателството ДА ГРАБНАТ ЦАРСТВОТО НАСИЛА.

9 - Кръщение с ДЪРЗОСТ

Всеки един има вяра. Всеки един има достъп до дара на праведност, така че имаме положението пред Бога, за да ни допусне да Го молим за това, от което се нуждаем. Бог е работил с мен относно кръщението на Неговите деца с Дух на дързост. Деяния 4:13 е добра начална точка за тази тема:

А те като гледаха дързостта на Петра и Йоана - и бяха вече забелязали, че са неграмотни и неучени човече, чудеха се, и познаха, че са били с Исус.

Друг един превод предава този пасаж по следния начин:

Когато съвета видя дързостта на Петър и Йоан, и можа да разбере, че те очевидно бяха необразовани непрофесионалисти, бяха изумени и осъзнаха какво е направило за тях времето им с Исус.

Съвета се състоеше от Юдейските лидери, които бяха казали, че не харесват това, което правели Исусовите ученици. Църквата току-що се беше появила, както е записано във втората глава на Деяния; в третата глава Петър и Йоан отиваха към храма да се молят. Имаше един човек, който за дълги години бил поставян до красната врата, и когато тези двамата се приближили до молитвения дом те го чули, като просел пари. Библията ни казва че те го погледнали и казали: "Сребро и злато аз нямам, но каквото имам това ти давам". Какво му дали те? Словото казва, че те го хванали за дясната ръка и в името на Исус изцелили краката му така че той подскочал, танцувал и ходел като по чудо. Вестта за това, какво направили тези двама ученици на Назарянина, достигнала до всички в Ерусалим. След това, дошло гонението! Нека да ви уверя, колкото по-силни ставате с Бога, толкова повече гонение силите на мрака ще подигнат против вас.

Исус казва: Блажени сте когато ви гонят поради Моето име.

Това показва, че колкото повече гонение имаме толкова повече благословения получаваме от Всемогъщия Бог, а благословието е по-добро от гонението!

Исус ни е казал, че когато даваме за благовестието, Той би ни благословил стократно - с домове, ниви, материални неща - но заедно с благословиенията идва и гонението. Исус казва: В този свят ще имате гонения!

Това ми казва, че аз не мога да ги избегна. Ако вършиш нещо, което си струва труда в твоя живот, винаги ще има хора, които ще са критични към теб и ще говорят

всякакъв вид лоши неща срещу теб. Обаче, Исус продължава като казва: Дерзайте, аз победих света.

Ако ние сме част от Неговото Царство, Неговото семейство, ние сме също и част от тази побеждаваща сила. Йоан и Петър бяха заплашени защото бяха дързостни, водачите се бояха от популярността им между хората, бояха се от силата, която тази популярност им даваше. Те откриха, че тези двамата бяха необразовани човечи, непрофесионалисти, но бяха изумени, осъзнавайки, че престоят с Исус се оказва нещо много важно за живота на Петър и Йоан. Хора, които допускат кръщението с дързост, което Господ желае да им даде, ще имат същите отзиви казани за тях: Те са били с тази група на Исус!

В края на четвърта глава от Деянията се появява един много важен феномен. Погледнете края на тази глава. Църквата започва да се моли, защото проповедниците губят от дързостта си.

И сега Господи, погледни на техните заплашвания. В нашето общество рядко можем да видим някой духовник хвърлен в затвора, тъй като имаме свобода на словото. Обаче, Сатана заплашва служението на Словото в тази страна, която заплашва служителите. Когато "Чикагските Бикове" отиват в Понтиак, за да играят с отбора на Детройт, 70 000 и повече места са всички запълнени с фенове, които ободряват своя отбор и освиркват "Биковите". Когато местата се сменят и Детройтските каквито и да са, дойдат да играят на стадиона в Чикаго имащ само 1.8 000 места, които да се заемат от Чикагските фенове, за да ободряват своя отбор. Много психологически силно нещо в мозъка е да чуеш освиркванията на толкова много хора. Единият отбор може да е по-добър от другия, но поради това, че феновете подтикват своя отбор, адреналина се увеличава и те мистериозно побеждават.

Сега ще ви предам слово от Господа. Ние живеем в един свят, в който позициите са заети от управниците на мрака. Това не е нашето игрище. Ние не получаваме овации, когато се случи чудо. Не получаваме кръгове от ентузиазирани аплодисменти, когато църквата е пълна. Всичко, което получаваме, са заплахи. Ако имате духовни уши, ще можете да чуете освиркванията всеки път, когато някой предава живота си на Господа. В това игрище ние сме в малцинството.

Има един венец на праведност приготвен за нас, един ден ще ни бъде заплатено за всички добри резултати, които сме отбелязали в този живот. Единственият начин, по който можем да победим е като насърчаваме сами себе си да бъдем ДЪРЗОСТНИ в Господа. И тъй, църквата се молеше:

Господи, дай на твоите слуги да говорят Твоето слово с пълна дързост.

Може би смятате, че се нуждаем от повече чудеса. Молили ли сте се тази седмица за вашия лидер да бъде толкова дързостен, че да протегне ръката си и да изцелява? Събранията в църквите днес са пълни. Социализиране - осъществяване на контакти - ето затова много хора ходят на църква днес. Често пъти църквата не може да бъде място, в което хората да влязат и да кажат: "О, Боже,

Нека Твоя помазаник бъде дързостен да говори Словото, да протяга ръка да изцелява и нека има чудеса и знамения." Какво означава дързост? Означава смел, готов да посрещне опасността, храбър, безстрашен. Нека само някой влезе в дома ти и да се опита да нарани твоето малко дете. Може да си 1,50 м, а той да е 2,50 м, фигура Рамбо отгоре на това, обаче, когато докосне детето ти, ставаш пълен с дързост и го предизвикваш "Хей, ела да се разправя с теб!".

Църквата от Деяния казваше: Господи, дай на слугите си дързост в първата част от тази глава, света беше изумен пред тяхната дързост, което ми показва, че докато сме на този свят, някой добре се е молил за проповедника, за лидерите. Преди известно време списанието ПАРАД (РАКАОЕ) публикува статия, която описва как духовниците

от всякакви вероизповедания спират работа на цели дузини, защото те са тези, които набират средствата, главният ободрител, религиозният предприемач, и те просто изпушват, излизат от строя, изморяват се физически. Браковете им се разбиват, те са обезсърчени. Темата като че ли е: "Кой ще изцери церителите?".

Преди всичко трябва да осъзнаете, че когато Божий човек влезе в живота ви, той е помазан, той е бил призван от Бога, Неговото управление не е демократично. То е теократично, суверено устроено и прилагано от Бог, Господаря на творението. Човекът на Бога е бил въведен от небето в твоето пространство, за да ръководи теб и твоята църква, да те изгражда и укрепява. Ти никога не ще се укрепиш чрез Божието слово, докато някой Негов служител не го изговори ДЪРЗОСТНО. Нуждаеш се от Божия човек, който да се изправи дързостно и да каже: "В името на Исус, ревността и завистта трябва да си отидат." Има нужда някой да каже: "Дръж на брака си. Разводът не е отговор." Трябва да имаш някой да каже: "Нека съборим царството на мрака. Нека да доведем пласьорите на наркотици или до олтара или извън града!" Нека бъдем дързостни в силата на евангелието за Исус Христос.

Ти като слушател и вярващ, си заинтересуван от хора, които имат дързост. От къде идва дързостта, която този проповедник изявява? Тя идва с ръкополагането чрез силата на Бога; това е, което се случи един ден, когато застанах пред Бога и казах: "Ще приема това мое призвание." На този ден имаше мъже презвитери, които положиха ръцете си на мен. Аз бях само на осемнадесет. Бог е същия и днес, както и вчера. Бог избира хората днес по същия начин, както правеше това и във времето когато Павел положи ръцете си на Тимотей и каза: 2 Тимотей 1:6

По тая причина ти напомням да разпалваш дарбата от Бога, която имаш чрез полагаането на моите ръце.

Никой не е гласувал за моето служение, никой не ми е казал ти трябва да направиш това или онова, или пък другото, за да станеш служител на Бога. Аз приех призиванието си директно от Всемогъщия Бог! Факт е че то беше основано по същия начин, както и служението на Тимотей - чрез полагаане на ръце - че Бог прие моя принос, сложи върху мен една мантия на помазание, която никой човек никога не ще може да отнеме и която аз никога не ще мога да подмина безмълвно. Дарбите и призиванията от Бога са неотменими.

Трябва да направим главен приоритет издигането на нашите лидери. Трябва да се молим за падналия, трябва, като църковно тяло да изцерим церителя. Духът на дързост липсва на много пастори в наше време. Достигнали са до точка на изтощение, те са отслабнали в ум както и по дух. Галатяните 6:9 ни напомня:

Да не ни дотяга да вършим добро, защото ако не се уморяваме, своевременно ще пожънем.

Речникът на Уебстър ни дава определението за немощен: да расте обезсърчението. Растежът е процес, то е нещо, което не се случва за една нощ. Да расте означава да се разширява, да цъфти или да се удължава. Когато семето на обезсърчение е посято в ума на някой - макар това да е негативно семе то няма да расте, ако не е подхранвано, както бива хранено? Вероятно, някой пастор чувства силно Бог да му говори, че църквата се нуждае от програма за разширяване, може би нова аудитория. Необходима е негативната реакция само на един, такъв като - "Наистина ли мислиш, че това е толкова добра идея?" и семето на обезсърчението е здраво посято. Отклика на всички останали членове от църковното тяло или ще подхрани обезсърчаването докато то порасне в лоза, която да заглуши виждането, или ще освободи духа на дързост, който да задуши семето на обезсърчението преди то да има възможността да бъде нахранено. "Изнемошял" е определено също и като " липса на сила или загуба на храброст". То също така означава и "лишаване от смелост". Ако смелост означава, че някой е храбър,

безстрашен то тогава изнемощяването е нещо, напълно противоположно. Писателя на Евреите ни насърчава:

Подвизавай се в доброто войнстване на вярата... пускай се към прицелната точка за наградата на призиванието отгоре...

Обаче, кой ще иска да се бори, след като чувства, че изнемощява? Аз съм убеден, че никой не би искал. Това е една много убедителна причина, поради която вярващите трябва да се събират заедно в едно сърце и ум, да се обединяват в един дух, да се молят здравата за дързост, която да бъде дадена на техните лидери. С такъв вид единство между водач и последователи, отговорността е разделена правилно; и никой от тях няма да изнемощее под товара.

Евреи 4:16

За това, нека пристъпваме с дързост към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага благовременно.

Не е ли интересно това, че когато ние вярващите стигнем до отчаяние, забравяме къде сме и кои сме; тогава допускаме дързостта дадена ни от Бога да се изяви?! Идването с дързост пред престола на благодатта е за да те освободи от греха, да те освободи от вината и да те измъкне изпод товара на осъждението, с който Сатана обича да ни товари. Престола на благодатта е хранилище за всички от което се нуждаем за каквато и да е ситуация, в която се намерим. Всичко, което се изисква е само малко дързост, за да го поискаме. Исаия 48:28-31:

Господ Бог е вечен. Той дава сила на отслабналите и умножава мощта на немощните... Ония, които чакат Господа, ще подновяват силата си, ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат. Защо ще се издигат? Как могат да ходят и да не отслабнат? Защото са отишли дързостно при престола на благодатта!

2 Коринтяни 4:1

За туй, като имаме това служение както, и придобихме милост, не се обезсърчаваме (не отпадаме)

Ние имаме това служение, вярващите имат това служение, както и пасторите имат това служение. Изнемощяването трябва да спре; милостта и благодатта нетърпеливо очакват твоето пристигане в тронната зала. Съществува само една задръжка: липса на вяра. Вярата МОЖЕ да бъде задействана двадесет и четири часа в денонощието, също както електричеството. Обаче, докато не включим прекъсвача, който активира осветлението или отоплението, твоят дом ще си остане тъмен и студен. Докато твоята вяра не стане достатъчно силна, за да можеш да залюлееш вратата на тронната зала да се отвори широко, ти никога няма да получиш отговор от Бога на твоите молитви. Затова, ела дързостно пред престола на благодат, за да придобиеш милост и благодат във време на нужда.

Библията казва, че радостта в Господа е нашата сила. Радостта представлява противоположното на слабостта или изнемощяването. Без разлика на обстоятелствата, които преминаваш, никой от нас все още не е вкусил горчивата чаша на кръста. Знаеш ли как Библията казва, че Исус понесе кръста? Той го прие с РАДОСТ и тръгна към него. Радостта е най-близкото сродно с дързостта. Ако ти имаш радост, дързостта няма да изостане далеч.

Как радостта отговаря на заплахите? Или на самотата? Как радостта отговаря на обезсърчението или на духа, който ще ни натовари до точката на изнемощяването? Радостта има един единствен отговор за всички; смях! Ето защо и Исус положи радост пред Себе Си, за да може да претърпи кръста, неговото физическо тяло беше в големи болки, но Духът Му се смееше през цялото време до гроба, знаейки добре изненадата, която имаше приготвена, за смъртта. Неговият Дух трябва да е тържествувал, когато

гроба загуби победата си и смъртта изгуби своето жило. А на всичко отгоре, Сатана беше прогласил победата си! Но познайте кой се смя последен ?!

Когато позволим на себе си да бъдем напълно кръстени, напълно потопени в духа на дързост, Сатана ще трябва да махне мръсните си ръце от живота ни. Духът на дързост, който ни позволява да се доближим до престола на благодат за милост и прошка, ни прави също да бъдем и лъвове заради евангелието. Ние нахлуваме в територията, която дявола е предявил за негова собствена и я превземаме за Божието Царство, за Царството на правдата.

За някои от вас, думите на тази книга са паднали на плодородна почва и са пуснали корен в сърцето ви. На вас, аз бих казал: Ако сте решили да живеете живот на дързост, бъдете готови да се биете с нейните врагове. Винаги ще има война, която да се води срещу страх, несигурност, притеснение и скрити грехове. Но вашата увереност в Словото на Бога и в това, което Той казва за Неговите деца, трябва да ви дава сила за да се протегнете и да вземете и облечете ДЪРЗОСТТА, за да се пригответе за битката.

Последната битка за душите от този свят започва да се подготвя зад кулисите. Тя скоро ще започне и ще избухне на открито, а когато това стане, ние знаем, че страната, която се колебае ще загуби. Слава на Бога за кръвта на Исус, вече пролята, която ни осигурява победа.

Молете се, та когато първата тръба затръби да ви намери в армията на Господа на силите, уравновесени с Духа на Дързост!